73STE JAARGANG No. 9571

ZATERDAG 17 MAART 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29. — Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao.

H.B.U. gaat na Paasdagen filiaal in Otrabanda openen

Tijdelijk kantoor in „LA LINDA" definitief in Tauber Building

Willemstad. — Een lang gekoesterde wens van de handelaren op Otrabanda zal dan eindelijk in vervulling gaan. In april a.s., vermoedelijk zelfs al onmiddellijk na de Paasdagen, zal door de Hollandsche Bank-Unie N.V. een Agentschap in de Breedestraat Otrabanda worden geopend. Reeds lang voelden de handelaren van Otrabanda het gemis van bankfaciliteiten, een postkantoor en een ontvangerskantoor in deze grote en volksrijke stadswijk. In januari 1955 werd dan ook een comité gevormd met het doel het vestigen van een hulppostkantoor, een ontvangerskantoor en een bank in Otrabanda te bevorderen. In februari 1955 bezochten twee leden van het comité, t.w. de heren H. de Jongh en A. Donker de Hollandsche Bank Unie N.V. en slaagden er in de Directie in de plannen te interesseren.

Daar de H.B.U. immer tracht een zo volledig mogelijke bankservice te geven, werd het verzoek van de handelaren opgenomen met de heer N. E. Rost Onnes, Hoofddirecteur der H.B.U., die in februari vorig jaar een bezoek bracht aan Curaçao. Naar aanleiding van dit overleg werd tot het vestigen van een Agentschap in Otrabanda besloten.

De grote moeilijkheid was toen een geschikt pand te vinden. Ruim een jaar is besteed aan besprekingen en onderhandelingen over panden of gedeelten daarvan.

Uiteindelijk slaagde de H.B.U. er in met de heer Herman Tauber van de firma Tauber Hermanos tot overeenstemming te komen. De fa. Tauber heeft namelijk onlangs de gehele hoek Brionplein—Breedestraat aangekocht en werd daardoor eigenaresse van de kleine pandjes aan het begin van de Breedestraat.

Het pand, waarin tot voor kort de zaak „La Linda" gevestigd was, gelegen onmiddellijk voor de huidige zaak van de fa. Tauber, zal tijdelijk door de H.B.U. worden betrokken. Tijdelijk, omdat de fa. Tauber grootse plannen heeft met het onlangs door haar aangekochte stuk terrein. Op deze hoek zal zij namelijk een groot pand doen verrijzen, het Tauber Building. Het eerste gedeelte van het nieuwe Tauber Building zal direct na gereed komen echter door de H.B.U. worden betrokken, waarbij dus de tijdelijke vestiging in het kleine pandje wordt opgeheven.

Naar wij vernemen, zal het Agentschap Otrabanda door middel van een telex-verbinding de communicatie met het hoofdkantoor in Punda onderhouden, hetgeen een vlotte service voor het uitbetalen van chèques en disposities ten laste van rekeningen, welke immers door het hoofdkantoor moeten worden beoordeeld aan de hand van de saldi van de betrokken rekeninghouders, garandeert.

De heer W. Wieffering, Algemene Procuratiehouder, zal met de leiding van het agentschap worden belast. Voorts zullen nog een kassier, een kasbediende en twee typisten op het Agentschap te werk worden gesteld.

Benoemingen bij rechtsprekende colleges ambtenarenzaken

Willemstad. — De Regering heeft in de vacature, ontstaan door het ingevolge artikel 142 van de Regeling Ambtenarenrechtspraak 1951 aftreden van de heer Mr. G. Fikkert, als Rechterplaatsvervanger in Ambtenarenzaken, met ingang van 14 maart 1956 benoemd de heer Mr. J. N. van Veen, lid van het Hof van Justitie in de Nederlandse Antillen.

In de vacature, ontstaan door het ingevolge voormeld artikel van de Regeling Ambtenarenrechtspraak 1951 aftreden van Mr. D. S. Jessurun Cardozo als lid van de Raad van Beroep in Ambtenarenzaken, werd door de Regering met ingang van 14 maart 1956 als zodanig benoemd de heer Mr. E. D. Baiz.

—

De Nationale Raad van Monaco zal prins Rainier en Grace Kelly een Rolls Royce-limousine ten geschenke geven ter gelegenheid van hun huwelijk.

Besprekingen over kabinet begonnen

Willemstad. — Het overleg voorafgaande aan de kabinetswijziging, is reeds in volle gang. Voorlopig vindt dit nog plaats tussen de partijen. Het zal komende week worden voortgezet en wellicht ook nog na Pasen.

Aangenomen mag worden, dat tegen half april het kabinet in zijn gewijzigde vorm gereed zal zijn, zodat dit zich nog voor de aanvang van het nieuwe zittingsjaar van de Staten in mei a.s. kan presenteren.

Ook Antillen gaan nieuwe schrijfwijze invoeren

Willemstad. — De Regering heeft bij de Staten van de Nederlandse Antillen ingediend een ontwerp-landsverordening houdende voorschriften met betrekking tot de schrijfwijze van de Nederlandse taal. De inwerkingtreding is, teneinde betrokkenen, die na aanneming van deze landsverordening verplicht zullen zijn de nieuwe spelling te volgen, in de gelegenheid te stellen zich de nieuwe schrijfwijze eigen te maken, gesteld op 1 september 1956.

De Minister van Onderwijs en Volksontwikkeling heeft met het oog op de verplichting voor de scholen inmiddels een circulaire doen uitgaan aan de schoolbesturen, waarin er op gewezen wordt dat in verband met artikel 245 lid 3 van het Onderwijsbesluit de scholen zich spoedig op de nieuwe spelling, zoals die in Nederland ingevoerd is, moeten voorbereiden, doch waarbij tevens vermeld is, dat bij de beoordeling van het in het Nederlands gestelde schriftelijk werk van de candidaten soepelheid zal worden betracht tot en met de examens die het schooljaar 1957-1958 afsluiten.

„Conte Grande" gaat weldra op Curacao varen

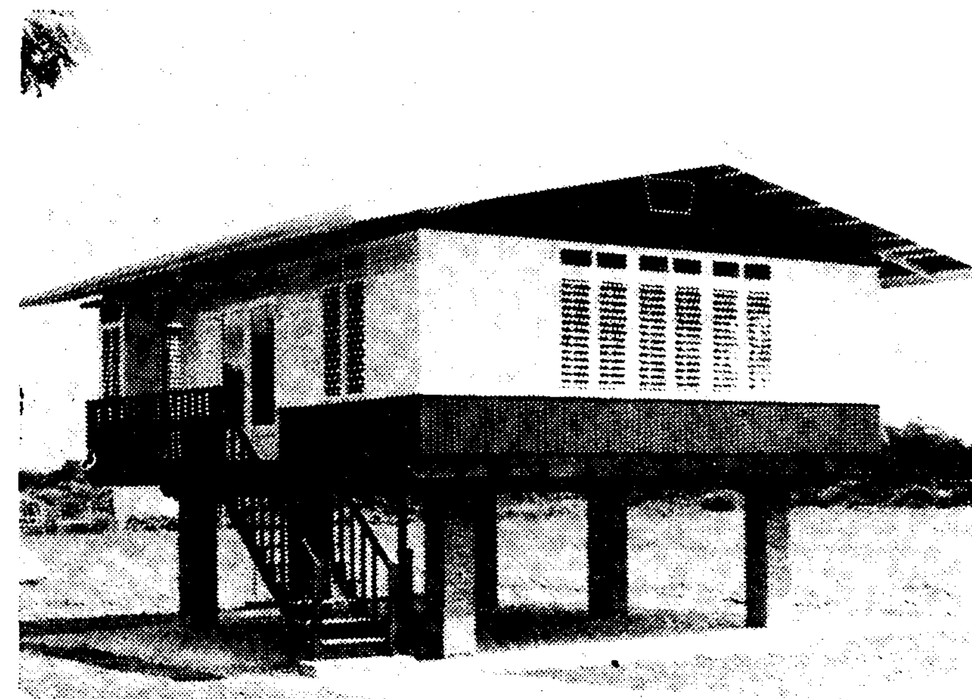
Willemstad. — Naar de heer Ir. Carlo A. Linch, president van de „Societa ITALIA" (Italiaanse Lijn) aan de pers mededeelde heeft de maatschappij besloten om het schip „Conte Grande" in dienst te stellen op de Centraal America en Zuidelijke route.

De „Conte Grande" is een van de mooiste schepen van de Italiaanse Lijn en van dezelfde klasse als de „Conte Biancamano".

Dit schip zal verbouwd worden en waarschijnlijk begin 1957 zijn dienst beginnen. De maatschappij hoopt hiermede aan de wens van het publiek te voldoen, en beoogt het verstevigen van de goede vriendschaps- en handelsrelaties tussen Italië en de Ned Antillen.

Verder verklaarde de heer Linch zeer verheugd te zijn Curaçao te hebben bezocht.

De heer Linch legde er nog de nadruk op dat de maatschappij de belangrijkheid van dit eiland inziet en daarom ook de Antillen met genoegen in haar Zuid-Amerikaanse route inschakelt.

Een pre-fabricated woning (op neuten). zoals deze momenteel door Bruynzeel te Suriname gebouwd worden. Deze soort woningen worden thans door Interconti" ook op Curaçao geïntroduceerd. Wij komen hier binnenkort op terug.

Party in Hato Restaurant

RAS en KLM vieren inauguratie luchtlijn CURACAO - BOGOTA

Plesman Luchthaven. — Gisteravond nodigden de nieuwe Colombiaanse Luchtvaartmaatschappij „Rutas Aereas Sam" de Colombia tezamen met de K.L.M. een aantal Colombiaanse gasten alsmede een gezelschap Curacaose vrienden voor een cocktail party in het Hato Restaurant. Deze party vormde een onderdeel van de inauguratie van de nieuwe luchtlijn Curacao-Bogotá. welke de R.A.S. gaat vliegen, en voor welke maatschappij de K.L.M. als agente optreedt.

Een gezelschap van 29 personen, waaronder als voornaamste de directeur van de Rutas Aereas SAM. de heer Rafael Vergara M., allen Colombianen of in Colombia woonachtigen, de party bij. Er werd veel over Colombia verteld en over de grootste steden Bogotá, Medellin en Cali.

Tijdens de genietingen van het koud buffet richtte de heer Vergara zich in het engels tot de aanwezigen. Hij prees Nederland en de K.L.M. om hetgeen zij op luchtvaartgebied gepresteerd hebben. Colombia wil daar gaarne van leren. De heer Vergara hoopte, dat deze nieuwe luchtlijn Colombia dichter bij de rest van de wereld zou brengen en dat zij zeer velen de gelegenheid mocht bieden met zijn mooie land nader kennis te maken.

De heer Dubourcq, directeur van het West Indisch Bedrijf van de KLM, wees eveneens op de goede verstandhouding tussen R.A.S. en K.L.M. en het mooie resultaat dat deze samenwerking had opgeleverd. Hij schetste de schoonheid van Colombia, waarvan sommige plteaus, zoals dat van Bogotá, hem aan de vlakten van Holland herinnerde. Hij eindigde met het glas te heffen onder de wens: "Salud, amor y..... pesetas!"

De Colombiaansé gasten zijn vandaag naar Aruba vertrokken om daar o.a. te gaan picniceen op Palm Beach. Vanavond gaan zij naar hun land terug.

Zoals bekend zal een gezelschap Curaçaose autoriteiten en journalisten a.s. donderdag een bezoek aan Colombia brengen en daar o.m. de steden Bogotá, Medellin en Cali bezoeken.

„Jiu di Corsow" opent fabriek in Caracas

Willemstad. — Hedenmiddag vindt in Caracas de opening plaats van een pharmaceutische fabriek, eigendom van de Curaçaoënaar, de heer Fred Capriles. Onze redakteur, die momenteel in Caracas verblijft, zal deze opening bijwonen.

Jonge speurder

Willemstad. — Aan de wacht van Brionplein kwam gisteravond de jongeman E. S., oud 13 jaar, die geconstateerd had, dat een andere jongen genaamd E.T., oud 15 jaar, twee boeken uit de Botica Brion had weggenomen. E. S. had E.T. er mee zien lopen op de Hoogstraat en waarschuwde de Politie.

★ ★ ★ De Openbare Leeszaal

„Beurs en Nieuwsberichten" heeft een felle aanval gericht op de bibliothecaris van de Openbare Leeszaal en Bibliotheek. Deze laatste voerde een nieuw systeem van publicatie in betreffende kortelings aangeschafte boeken, en hij doet de boekbesprekingen vergezeld gaan van morele kwalificatie-cijfers ten behoeve der katholieke lezers.

Hiertegen tekent de „Beurs" protest aan en zij doet dat op een wijze, die geen enkele twijfel laat aan haar instelling ten opzichte van het katholieke volksdeel op ons eiland. Daarenboven geeft het blad door zijn ondeskundig commentaar blijk in deze moeilijke zaak volledig tabula rasa te zijn.

Het is eigenlijk boter aan de galg met het blad over deze zaak te gaan disputeren. Het stelt „openbaar" nu eenmaal gelijk met „neutraal", en het wil er geen rekening mede houden, dat verreweg het grootste deel van de Curaçaose bevolking katholiek is. Dat er in Nederland „Openbare Katholieke" en „Openbare Protestantse" leeszalen bestaan, is waarschijnlijk nimmer tot de „Beurs"-redaktie doorgedrongen. En dat het blad in feite doet, wat het de eilands-bibliothecaris verwijt, heeft het wellicht evenmin ooit doorgehad. Want — om maar eens een recent voorbeeld te noemen —, hoewel het blad zich „algemeen" en „onafhankelijk" noemt, heeft het desondanks stelling genomen in de strijd tegen de bubble gum-plaatjes. Dat had het toch, volgens zijn eigen opvatting, niet mogen doen. Want dit stelling nemen hield niets meer en niets minder in, dan een „morele kwalificatie", dus juist datgene waartegen het in zijn kritiek tegen het boeken-nieuws van de Eilands-bibliothecaris te velde trekt.

Overigens had de „Beurs"-redaktie, wanneer zij goed geinformeerd was geweest, kunnen weten, dat er plannen bestaan ook de Protestants-christelijke lezers op dezelfde wijze te gerieven.

De felle reactie van het blad op het prijzenswaardig initiatief van de eilands-bibliothecaris heeft bewezen, dat het, zoals in zovele andere zaken, geen reëel standpunt ten opzichte van de Curaçaose samenleving inneemt. Het heeft dit op politiek terrein reeds meer dan duidelijk en tot grote schade voor onze gemeenschap bewezen, waardoor het o.m. een onzer grootste maatschappijen, die de „Beurs" aanzienlijke steun verleent, in ernstig diskrediet dreigt te brengen in binnen- en buitenland. Het bewijst dit nu ook op het punt van de juiste waardering der geesteswaarden.

DE 3% C.P.I.M. VERLOF-TOELAGE

Van het gereserveerd bedrag wordt geen fonds gevormd

Voorwaarden van uitkering thans officieel meegedeeld

Emmastad. — Zoals wij enige tijd geleden berichtten, heeft de C.P.I.M. besloten, van de 6 procent van het basisloon, welke aan de werknemers als loonsverhoging per 1 maart j.l. is toegekend, 3 procent te reserveren, welk bedrag ineens zal worden uitbetaald, op het tijdstip dat de werknemers met groot verlof zal kunnen gaan.

Thans vernemen wij meer bijzonderheden over de nieuwe regeling inzake deze speciale verloftoelage voor werknemers van de C.P.I.M.

Zoals boven vermeld, is deze verloftoelage dan samengesteld uit 3 procent van het basisloon, dat vanaf 1 maart 1956, gedurende de actieve dienstperiode, wordt genoten. De periode gedurende welke de werknemer zijn jaarlijkse vakantie geniet of wegens ziekte absent is, worden in dit verband mede verstaan onder „actieve dienstperiode". Evenwel valt het tijdvak waarin de werknemer met groot verlof is niet hierin.

De berekening van het percentage geschiedt voor werknemers' maandloners over het door hen genoten basismaandloon. Voor uurloners'dagwerkers over een bedrag per maand gelijk aan 196 maal het door hen genoten basis uurloon en voor uurloners'wachtlopers over een bedrag per maand gelijk aan 203 maal het door hen genoten basis uurloon.

Als wachtloper wordt beschouwd hij, die op het tijdstip van verlof als zodanig bij de afdeling Arbeidszaken staat geadministreerd. Extra uren en/of absentie-uren zullen niet in beschouwing worden genomen.

Verder kan nog gemeld worden, dat de geaccumuleerde verloftoelage uitgekeerd wordt: a) tegen het tijdstip, dat de werknemer met groot verlof gaat, doch niet later dan vijf jaar nadat hij zijn laatste groot verlof heeft genoten, in Maatschappijdienst is getreden of deze regeling van kracht is geworden;

b) voortijdig en wel bij het verlaten van de dienst der Maatschappij wegens pensionering, ontslag of anderszins.

De maatschappij zal alle kosten van deze nieuwe regeling dragen. In tegenstelling tot eerdere berichten, kan evenwel worden gemeld, dat er geen fonds gevormd zal worden. Hierdoor zal uiteraard deze reservering niet kunnen worden belegd en kan dus ook geen rente worden uitgekeerd.

De politie van Hong Kong heeft aan boord van het Deense vrachtschip "Bintang", dat op 27 januari bij de Paracel-eilanden op een rif was gelopen en na vlot geraakt te zijn naar Hong Kong werd gesleept, een partij van 200 kilo opium en twee kilo morfine in beslag genomen, ter waarde van ongeveer NAf 110.000.

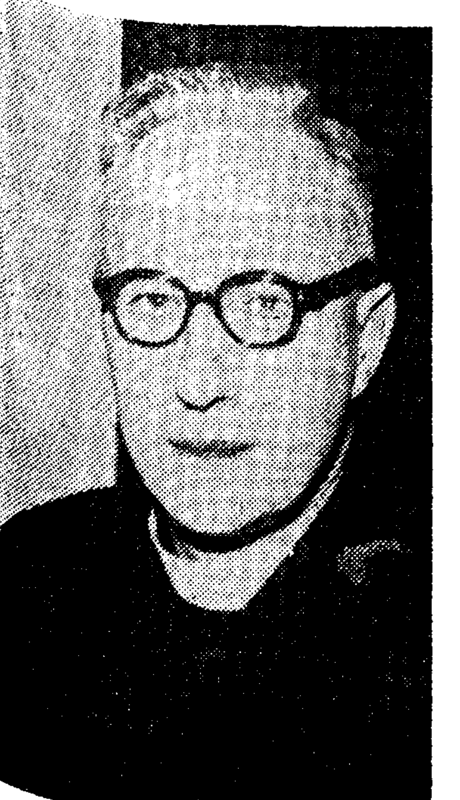
Voor bestudering econ. en sociale problemen naar Curacao

Willemstad. — Op Tweede Paasdag worden alhier verwacht de heer en mevr. Mandelker, die een studie maken van de economische en sociale problemen in het Caraibisch gebied. De heer Mandelker is advokaat te Milwaukee, Wisconsin, en was chairman van de „Milwaukee United Nations Day Committee", alsmede de plaatselijke „Foreign Policy Association".

De nieuwe Nederlandse bisschoppen

De nieuw benoemde bisschop van Rotterdam, Mgr. Martinus Antonius Jansen

De pas benoemde bisschop van Groningen, Mgr. Petrus Antonius Nierman.

Buenos Aires. — Argentinië heeft West-Duitsland en Oostenrijk voorgesteld de bilaterale handelsverdragen met deze landen zodanig te wijzigen, dat een multilateraal handelsverkeer mogelijk wordt.

VIER Curaçaose KLM-ers bezochten Nederland

Verhalen over Schiphol, 30 cm. sneeuw en een eigenaardig tip-systeem

Dr. Albert Plesman Luchthaven. — „Brrr brrr wat was het toch koud in Nederland......" aldus de heer Elio G. Romijn, een van de vier lokale employé's van de K.L.M., die dezer dagen, na een kort verblijf voor studie-doeleinden in het Moederland, weer voet op Curacaose bodem zette.

De heren Juancho Anasagasti (afdeling Passage Stationsdienst), Rudy Zichem (passagekantoor Stad), Otmar Hoelen (Expeditiekantoor) en Elio Romijn (afdeling Boeking Vliegveld) vormden dit jaar het gelukkige viertal dat door de leiding van het West-Indisch Bedrijf van de KLM was aangewezen, op kosten van de maatschappij, naar Nederland te gaan, om aldaar voor enige weken een cursus te volgen, om zodoende een nader inzicht te krijgen van de diverse werkmethoden bij de KLM in Nederland.

Dit is reeds het derde achtereenvolgende jaar dat de KLM enige lokale employé's in de gelegenheid stelt een kijkje te nemen bij de KLM in Nederland.

Ieder jaar worden n.l. drie of vier van de beste lokale krachten uitgekozen voor zo'n studie-reis. (De KLM'ers noemen het een „indoctrinatie-reis")

De uitverkorenen voor 1956 vertrokken dan kortgeleden via Mexico en Montreal en arriveerden, na bijna twee dagen vliegen, op Amsterdams vlieghaven Schiphol. „Een machtig en ontzettend druk vliegveld," was de mening van de heer Elio Romijn die wij dezer dagen, na zijn terugkeer, op het Dr. Albert Plesman Luchthaven spraken.

„Er gaat geen minuut voorbij of via de geluidsinstallatie op Schiphol kan men horen dat " het KLM vliegtuig uit Ankara, uit Djakarta, uit Curaçao of van de meest uiteenlopende streken, zojuist geland is...."

Voor alle vier was dit de eerste kennismaking met het Europese deel van ons Koninkrijk, waar op dat moment de strengste winter heerste sinds zeer lange tijd. „Het was ook onze eerste kennismaking met sneeuw!" voegde de heer Romijn er aan toe. In Arnhem, enkele dagen later, kregen de bezoekers uit Curaçao volop de gelegenheid nader met deze sneeuw kennis te maken. Er viel op de dag, welke zij in die stad doorbrachten, maar liefst 30 cm sneeuw! Het was voor hen, zo direkt uit het warme Corsou, bijna niet om uit te houden, zo ontzettend koud was het! Maar onze Antilliaanse vrienden hebben doorgezet en maakten de tijd van hun leven mee.

Met de technische rondleiding van de vier Curaçaose KLM'ers was de heer Bax, van het Haagse Passagekantoor belast en hij heeft zulks op een voortreffelijke manier gedaan. De diverse KLM-centra werden bezocht en de heer Bax moest vele vragen beantwoorden en uitleggingen geven van de diverse, moderne werkmethoden op de kantoren en in de werkplaatsen van 's werelds oudste luchtvaart maatschappij.

Centrale keuken

De centrale KLM-keuken op Schiphol maakte een grote indruk op de Westindische KLM'ers. Deze keuken verzorgt namelijk de z.g. lunchpakketten voor de luchtreizigers. Deze pakketten, inhoudende diverse gerechten, worden uit de keuken bevroren, aan boord van de vliegtuigen gebracht en „in de lucht" door de steward of stewardess opgewarmd. En dat die maaltijden lekker kunnen smaken aan boord van de KLM-vliegtuigen die de luchtbrug tussen Nederland en de Antillen vormen, weten nu ook de heer Romijn en zijn drie collega's.

Natuurlijk hebben de jongens uit Curaçao de twee weken niet alleen aan studie besteed, maar niettegenstaande de kou en andere winterse ongemakken (de straten waren praktisch onbegaanbaar voor voetgangers), hebben zij zich uitstekend kunnen vermaken. Met de medewerking van de KLM was het viertal o.a. een dag de gast van de voorzitter van het Arnhemse V.V.V., de heer Vet. Deze zeer genoegelijke dag zullen zij niet licht vergeten. Hier hebben onze vier jioe di Corsou kunnen ervaren wat Hollandse gastvrijheid is. De heer Vet was de gehele dag in de weer om het de overzeese gasten zo aangenaam mogelijk te maken. De jongens hadden gelezen dat de stad Arnhem praktisch plat gebombardeerd was in de oorlog. Maar op een enkele afgeschoten kerktoren na, is er niet veel meer van het oorlogsgeweld te merken. De stad is weer keurig opgebouwd, er zijn veel nieuwe en fraaie gebouwen bijgekomen en in het bijzonder het nieuwe Gemeentehuis (in Arnhem beter bekend als „Het Provincie Huis") maakte op hen wat de bouw en inrichting betreft een zeer grote indruk. „Een fantastisch gebouw!"

Op de foto: Van rechts naar links, drie van de vier Curaçaose employé's van de KLM op een straat in koud Nederland: Juancho Anasagasti, Rudy Zichem en Otmar Hoelen. Verder een KLM-er uit Tel Aviv, een KLM-er uit Caracas en de heer Bax van het Haagse Passagekantoor van de KLM, die belast was met de rondleiding in Nederland. (Foto genomen door de heer Elio Romijn.)

Meer Antillianen naar Nederland.

De heer Romijn en zjn collega's zijn er van overtuigd dat zulke bezoeken van jonge Antillianen aan Nederland, de banden zullen verstevigen en de goede verstandhouding tussen de Antilliaanse en Europese Rijksgenoten, zeer ten goede zal komen. „Meer Antillianen moeten in de gelegenheid worden gesteld het moederland te bezoeken. Er wordt wel eens beweerd dat men in Nederland zo weinig van de West afweet, maar aan de andere kant weten wij ook zo bitter weinig af van het verre moederland. Ook voor blikverruiming van de Antilliaan is een bezoek aan Nederland alles waard," aldus deze Curaçaose employé van de KLM.

Zij hadden graag nog een tijdje in Nederland willen blijven, maar de twee (studie)weken waren zo gauw om, en Curaçao riep.... „Maar mijn eerstkomende groot verlof breng ik beslist in Nederland door....!"

Toen wij, vóór het afscheid nemen, in het KLM-restaurant, de kelner riepen om af te rekenen, schoot onze KLM'er plotseling iets te binnen.

„Weet U mijnheer wat ik heel raar vond in Nederland? — Dat „inclusief" en „ex-clusief" gedoe! Als je ergens een biertje bestelt en je gaat daarna afrekenen, moet je zo voorzichtig zijn. Als de kelner het bedrag noemt volgt dan meestal, zachtjes, het woord „exclusief" en dan weet je nog niet hoeveel je moet betalen...."

En met deze kritiek op Nederlands tip-systeem (of anti-tip systeem!) stopten wij (IN-clusief) onze Curaçaose kelner het bedrag voor twee biertjes in de hand....

„Spes" organiseert op 7 april in J.P.F. een schrikkelfuif

Trip naar Aruba vormt een der vele attracties

Willemstad. — Wij vernemen van de heer Johan Wijngaarde, voorzitter van de Sociale, sport en culturele vereniging „Spes Patriae", dat ook dit jaar de traditionele „Spes"-schrikkelfuif zal plaats hebben, en wel op 7 april as. in de J.P.K.-club. Aanvankelijk zou de fuif in de maand februari plaats hebben, maar met het oog op de vastentijd werd door het bestuur een andere datum gekozen, aldus de heer Wijngaarde.

Het zullen de dames zijn, die de heren om een dansje zullen vragen, dit is op zichzelf iets ver-„schrikkelijk". Of de dames de heren ook zullen trakteren, is nog een vraag! De dames zullen bij de ingang van de club een „balboekje" ontvangen, waarin enkele gevarieerde dansen zijn opgenomen. In dit boekje kunnen de dames de namen van de heren met wie zij wensen te dansen, opschrijven. De heer met wie gedanst werd, moet zijn naam paraferen in het boekje. Op een bepaald uur zullen de boekjes worden opgehaald om gekontroleerd te worden. De dame, die de meeste dansjes gemaakt heeft met de gewenste heer, zal worden gekroond tot „schrikkelkoningin 1956". Zijn er meerdere dames, dan zal het lot moeten beslissen. Miss Schrikkelkoningin 1956 zal een herinnering ontvangen. Miss Schrikkelkoningin 1955 was mevr. L. Dunker - Van Amson. Men is natuurlijk benieuwd wie dit jaar de titel zal behalen.

Ook staan er verschillende andere attracties op het programma, o.a. wordt door „Spes" een trip aangeboden naar Aruba. Wie naar Aruba zal mogen gaan, wanneer en hoe, zal men pas te weten komen op de schrikkelfuif. De muzikale omlijsting van deze vrolijke avond is toevertrouwd aan de populaire conjunto the one and only „Estrellas del Caribe". Voor de dorstige kelen en hongerige magen zal terdege worden gezorgd, hierover behoeven zij, die er aanwezig zullen zijn zich geen zorgen te maken. Introductie is toegestaan, doch ter beoordeling van het „Spes"-bestuur.

Wij geloven vast en zeker, dat degenen, die eerder een „Spes-schrikkelfuif" hebben meegemaakt, deze vast en zeker niet zullen willen missen. Het wordt een knal-avond, boordevol vermaak en vertier. Hiervoor staat het „Spesbestuur" garant.

Grote afname van Bruynzeel-woningen

Willemstad. — Naar uit Paramaribo wordt vernomen, zal de fa. Bruynzeel dit jaar 1000 prefabricated woningen aan Grenada leveren voor een miljoen Brits West Indische dollars. De woningen zullen door de K.N.S.M. of de S.M.S. worden verscheept, en indien dit niet mogelijk is, door schoeners.

Ook Antigua, Venezuela, Sto Domingo, en zoals bekend: Curaçao, hebben belangstelling voor deze Bruynzeel-woningen.

Journaal Mobiele Brigade

Willmstad. — De straatdienst maakte gisteren 2 P.V's en verleende tweemaal assistentie. De mobiele brigade maakte gisteren 7 P.V's en verleende 6 maal assistentie.

„Boeken vragen Uw aandacht"

In de Curom-rubriek: „Boeken vragen Uw aandacht" spreekt morgenavond om 8 uur de heer A. J. Brakema over: „Scherven langs de hemel" door G. van de Walcheren.

JUBILEUM - BARBECUE „VILLA MARIA"

Willemstad. — Men verzoekt ons nogmaals de aandacht te vestigen op de barbecue die morgen ter gelegenheid van het 5-jarig bestaan van „Villa Maria" wordt gehouden. Kaarten zijn aan de ingang van het terrein verkrijgbaar.

Militair voetbal op Suffisant

Officieren ook op voetbalveld de meerdere

Suffisant. — Gistermiddag vond er onder flinke belangstelling op het militaire sportveld op Suffisant een interessante voetbal-wedstrijd plaats tussen het elftal van Officieren en het Onder-Officieren elftal.

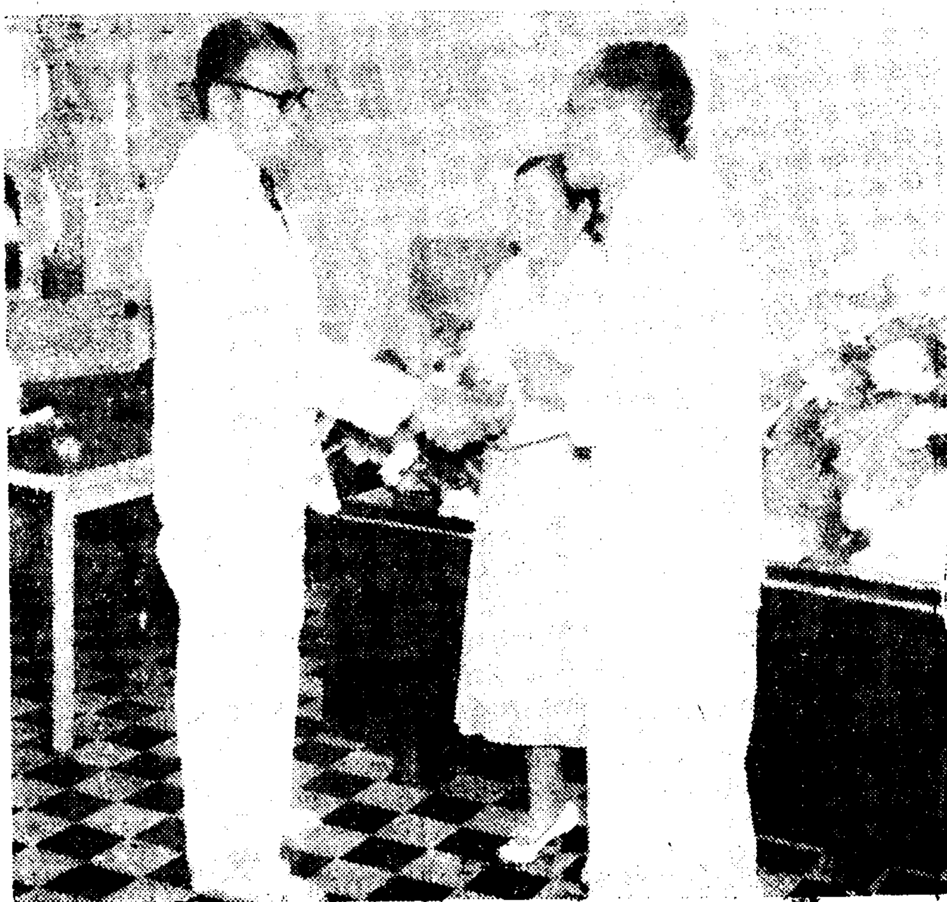
De belangstelling van de zijde van de "gewone" manschappen, van het op Curaçao gelegerde Korps Mariniers, was zeer groot en onnodig erbij te vermelden dat praktisch allen aan de kant waren van de Onder-Officieren. Tenminste te oordelen naar het "boo-booo" geluid en gefluit als een van de Officieren-spelers een overtreding beging..

Hoewel de Onder-Officieren een goed partijtje speelden en enthausiast aanval na aanval opbouwden, moesten zij (ook op het sportveld) in de Officieren hun meerderen erkennen.

De wedstrijd eindigde namelijk in een 5 - 2 overwinning voor laatstgenoemden. Als scheidsrechter fungeerde een "neutrale" militair, t.w. een marinier 1e klasse...

Fred Maduro 25 jaar bij de firma L. H. Palacios

Willemstad. — Ten kantore van de direktie van de firma L. H. Palacios N.V. heeft gisteren een korte plechtigheid plaats gehad tijdens dewelke de heer Fred Maduro, employé van genoemde firma werd gehuldigd. Deze huldiging viel hem te beurt in verband met zijn 25-jarig jubileum bij de fa. Palacios, welke firma zelf in juni as. 30 jaar bestaat.

De heer Palacios wenst de heer en mevr. Maduro geluk.

Vele leden van het personeel waren in het ruime kantoor verzameld toen de heer Bob Palacios, als direkteur van de firma, de jubilaris in het Papiaments toesprak en met welgekozen woorden het feit memoreerde, dat Fred Maduro nu 25 jaar zijn beste krachten aan de belangen van de firma heeft gewijd. De heer Palacios feliciteerde zijn employé en overhandigde hem een diploma van de fa. Palacios.

Verder was het de heer Bob Palacios een groot genoegen een toepasselijk geschenk van de firma aan te bieden, een geschenk, dat later, toen het pakje werd open gemaakt, een gouden Omega-horloge bleek te zijn met inskriptie.

Er werd na deze officiële toespraak en overhandiging van diploma en geschenk een feestelijk glas champagne geschonken en er volgde een heildronk op de jubilaris, die naast zijn echtgenote stond. Aardig is te vermelden, dat ook mrs. Maduro in dienst is bij de fa. Palacios en wel al 27 jaar!

Aanbesteding Openbare Lagere School (16 klassen) te Suffisant

Willemstad. — Dezer dagen vond er de openbare aanbesteding plaats van Bestek No. 264: Het bouwen van een 16-kl. Openbare Lagere School aan de Adjudantenweg te Suffisant. Er waren de volgende inschrijvingen:

	Perceel I	Perceel II	Perceel III	Massa
J. L. Guy	——	——	60.000.—	——
A. B. Faay	141.000.—	39.000.—	90.000.—	——
	177.000.—			
N.V. Combinatie Pletterij Nederhorst	180.000.—	60.000.—	85.000.—	298.750.—
	230.000.—			
Bouwmij. Curaçao	176.900.—	43.200.—	83.700.—	292.000.—
	211.500.—			
N.V. Bohama	180.000.—	42.800.—	89.450.—	295.800.—
	215.750.—			
P. F. Cijntje	202.600.—	58.400.—	86.400.—	347.400.—
	261.000.—			

Muziekuitvoering Vincentius Harmonie

Willemstad. — De „Vinventius-Harmonie" onder leiding van J. J. Martiena zal morgen om 19.30 uur op het Brionplein een muziekuitvoering geven. Het programma luidt als volgt: 1) Mars. „El dia de las Americas", arr. J.J.M.; 2) Ouverture „The Oracle", O. Taylor; 3) Valse Potpourri, arr. J. J. Martiena; 4) Ouv. „Milenene", Jos. Baumann; dansmuziek; pauze; 5) Mars „Dirama", J. C. de Wit; 6) Ouv. „Les Chenes du Plateau", G. Gaderme; 7) Danza „Mis Amores", G. Campos; 8) Mars „Casimirus", J. J. Martiena; dansmuziek.

Vaart

Willemstad. — Het KLM-vliegtuig dat 14 maart uit Amsterdam vertrok, is 15 maart om 21.53 uur op Curaçao geland.

In juli fancy-fair t.b.v. Ouden van Dagen

Willemstad. — Teneinde fondsen te verkrijgen voor de aanschaf van het noodzakelijkste voor de Tehuizen voor Oude van Dagen is een comité in het leven geroepen, dat een fancy-fair zal organiseren. Dit comité bestaat uit de heren Grootens (voorzitter), W. Vinck (secretaris), L. de Lannoy (penningmeester), Pater Dismas, G. H. Raven, Officier en Boot. Reeds is toestemming verkregen om de fair op 14, 15 en 16 juli te houden. Teneinde zoveel mogelijk mensen in staat te stellen de fair te bezoeken, zal deze naar alle waarschijnlijkheid in de stad worden gehouden.

Gevaarlijke minnaar

Willemstad. — Gisteravond verzocht de vrouw M.K. assistentie aan de wacht van Brionplein, daar zij door haar minnaar met een kapmes werd bedreigd.

In La Casa Dominicana

Spel van kleuren op expositie van PANDELLIS' werken

Willemstad. — Onder auspiciën van het Consulaat van Santo-Domingo exposeert momenteel tot 24 maart in La Casa Dominicana de schilder J. G. Pandellis. Wanneer men de zalen binnentreedt wordt men direct getroffen door het spel van de kleuren groen en rood. Overal weet de schilder op de juiste wijze beide te gebruiken, zowel bij de portretstudie van de Trinidadiaanse danseres Lucienne met een groene achtergrond als bij de donkere kop van „Don Juan" met een vlammend oranje-rode omlijsting.

Buiten twee of drie reeds geëxposeerde (in Centro Antilliano) overheerst het nieuwe werk. En het valt ons op, dat de schilder nog steeds zoekende is naar nieuwe vormen portretstudies, abstracties) maar zich toch nog krampachtig vasthoudt aan het oude. Komt het misschien hierdoor dat zijn abstracte werken iets te uitgebalanceerd zijn, iets te beredeneerd aandoen?

Naast de felle realiteit van een abstract van bollen en een kubus worden wij plotseling getroffen door de prachtige romantiek van „De Brug" bij Zuurzak (No. 20), eenvoudig en in zachte kleuren uitgedrukt spreekt dit werkje boekdelen. Er gaat een rust van uit. Deze zelfde rust kunnen wij helaas niet terug vinden bij de „Knoekoe Huis"-jes (No. 12, 13 en 15). Zij staan teveel op zichzelf, men zou er een kind naast willen zien stoeien of een vrouw naar binnen willen zien lopen. Het is teveel het huisje alleen, zonder enig verband met de maatschappij, waardoor het koud aandoet.

Het werk uit Venezuela toont dat de schilder zich met overgave hieraan heeft gewijd; de statige Arco de la Federacion (36) en de Taller de Ceramica in Antimano (35) met zijn terra-cotta-kleurige klei, zijn keurig uitgevoerd.

Aan de gehele tentoonstelling merkt men dat Pandellis een schilder is met een grote dosis energie, met een sterke drang om steeds ook „dat andere" te proberen en iets nieuws te proberen, een andere vorm zien te bereiken. Na de expositie in Centro Antilliano moeten we eerlijk zeggen dat Pandellis die nieuwe vorm nog niet heeft gevonden, wat in die kleine jaar-tijd ook niet mogelijk is.

EXAMEN ST. GENESIUS

Willemstad. — Van het Hoofdbestuur van de R.K. Bond St. Genesius uit Nederland is bericht ontvangen dat Mej. A. Ch. Leyfeldt, die hier examen deed voor Lerares Machineschrijven, geslaagd is.

Onze hartelijke gelukwensen.

Universiteit van Florida heeft belangstelling voor Ned. Antillen

Willemstad. — Naar wij vernemen zal begin april op Curaçao arriveren Mejuffrouw Imogene Hixson van de University of Florida. De Bibliotheek van de University of Florida heeft n.l. veel belangstelling voor wat er in de Antillen en in Suriname is en wordt gepubliceerd. In het kader van het Farmington Plan heeft deze universiteitsbibliotheek op zich genomen de publicaties in het Nederlands-West-Indisch gebied te registreren.

Het Farmington Plan is een experiment in specialisatie door een vrijwillige overeenkomst onder de Amerikaanse wetenschappelijke bibliotheken. Het doel is, dat men er zeker van zal zijn tenminste één copie van ieder nieuw buitenlands boek en pamflet mede de belangrijkste officiële publicaties, tijdschriften en jaargangen), waarvan men redelijkerwijs kan aannemen, dat een onderzoeker in de Verenigde Staten belang bij heeft, in een Amerikaanse bibliotheek aan te kunnen treffen. Iedere titel zal direct worden ingeschreven in de Union Catalog van de Library of Congress en beschikbaar worden gesteld door een onderlinge bibliotheek uitlening of photographsche reproductie. In dit kader is de Universiteit van Florida verantwoordelijk voor alle uitgaven in het Caraibisch gebied.

Mejuffrouw Hixson heeft reeds met verschillende instellingen op Curaçao contact opgenomen.

De biljart-kampioenschappen

„Recreation Biljart Club" neemt de leiding over

Willemstad. — De door de Curaçaose Biljart Bond georganiseerde wedstrijden trokken gisteravond een record belangstelling in de Club „De West" op Hato. Ongeveer 250 a 300 personen waren van heinde en ver gekomen om getuige te zijn van de wedstrijden die op het programma stonden en dat zij in volle teugen genoten, bewees het feit, dat de zaal menig maal dreunde van het applaus waarmee de spelers beloond werden voor hun gemaakte caramboles.

In de eerste partij won Jacobina van Donker.

In de tweede partij tussen Fr. van West van „DWS" en A. Chin A. Len van „JPF" bewees van West de meerdere op het groene laken te zijn en won gemakkelijk van zijn tegenstander.

Alleen gedurende de tien eerste beurten was het een gelijk opgaande partij, want reeds na de 14de beurt was de slag geleverd toen hij een serie van 32 maakte en zijn voorsprong op 62 bracht, welke voorsprong bij het einde van de partij was teruggebracht tot 46.

De derde partij ging tussen A. Flores van de „Recreation Biljart Club" en A. Cylbing van „JPF".

Vanaf de eerste vijf beurten had Flores een voorsprong van 20 caramboles op zijn tegenstander en die bleef behouden en naar gelang de partij vorderde vermeerderd en bij de 27ste beurt maakte Flores de partij uit en won overtuigend van Sylbing.

Zoals wij reeds gisteren voorspelden, zijn er thans maar twee participanten aan dit tournooi die ongeslagen zijn, n.l. de alom bekende Fr. van West van „DWS" die als onofficieel sub-kampioen van Curaçao uitkwam in een ongeveer 6 jaren geleden georganiseerd biljart tournooi en de jonge A. Flores van de „Recreation Biljart Club", die in de laatste jaren veel van zich heeft laten horen op Biljartgebied en het in een wedstrijd gepresteerd heeft een serie van boven de 200 te maken.

Hieronder volgt de stand van deze wedstrijden.

CLUB.	A.P.	G.P.	V.P.	R.P.	T.P.
„Recreation Biljart Club"	21	16	4	1	33
„J.P.F."	20	16	4		32
„C.S.C."	21	15	5	1	31
„D.W.S."	21	9	12		18
„P.B.V."	17	3	14		6
„De West"	20	—	20		0

Viel vrouw lastig

Willemstad. — Gistermorgen werd assistentie verzocht voor de man N.L., die de vrouw M.V. in de Naniesteeg lastig viel. Het bleek een woordenwisseling te zijn die op het punt stond op een vechtpartij uit te lopen. Beide werden naar de wacht overgebracht en onderhouden.

Washington. — President Eisenhower heeft vice-admiraal Walter Boone, directeur van de marine-akademie, benoemd tot opperbevelhebber van de Amerikaanse marine-strijdkrachten in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee. Hij volgt admiraal John Cassady op, die met pensioen gaat.

De liturgische viering van de Goede Week

„Vernieuwde regeling" der plechtigheden

Op 16 november van het vorig jaar werd het Pauselijk Decreet getekend, waarbij de liturgische plechtigheden van de Goede Week aan een aanzienlijke wijziging werden onderworpen. Uit het Decreet, met bijbehorende Instructie, is voor de gehele Kerk bepaald. Ofschoon de bepalingen ervan in hun geheel slechts voor die plaatsen verplichtend gesteld zijn, waar de gehele ritus wordt gevolgd, zullen ook in ons Apostolisch Vicariaat dit jaar toch ook reeds in de hoofdzaken in ieder geval naar de geest worden opgevolgd, omdat de ritus der Dominicanen, die men in bijna al onze kerken aantreft, zich intussen vrijwel geheel aan de vernieuwde liturgie van de Goede Week heeft aangepast.

De Palmzondag staat voortaan meer dan vroeger het geval was, in het teken van een méévieren door alle gelovigen van Christus' triomfantelijke intocht in Jeruzalem als Messias-Koning. De nadruk ligt deze dag dan ook op de **palmprocessie**. De gelovigen worden uitgenodigd om in groten getale aan deze plechtige palmprocessie deel te nemen en zo een openbaar getuigenis van hun liefde en dankbaarheid voor Christus Koning af te leggen.

De wijding van de palmen zal zo geschieden, dat alle gelovigen ze kunnen zien. Op het priesterkoor staat een met wit kleed bedekte tafel, waarop de palmen liggen voor de zegening, en staat de priester de priester naar het volk gekeerd. Alle aanwezigen of als dat enigszins mogelijk is, vertegenwoordigers van verschillende groeperingen, trekken in de processie mee, terwijl zij het Christus Vincit en andere hymnen ter ere van hun Koning zingen.

De laatste drie dagen

Deze zijn met het paasfeest het hoogtepunt van het kerkelijk jaar. De fundamentele en meest aangrijpende mysteries die voor het christelijk leven van beslissende betekenis zijn: het lijden, de dood, de begrafenis en opstanding van onze Verlosser, worden in de laatste drie dagen van de Goede Week gevierd, d.w.z. overwogen, uitgebeeld in de liturgie der Kerk, en zo opnieuw tegenwoordig gebracht onder de mensen, zodat zij zich intens kunnen inleven in deze geheimen, welke immers ver boven hun historische bepaaldheid uit, zelf diep moeten inwerken op ons allen. Dit is de genade van deze liturgie: de geheimen van Christus' leven, sterven en verrijzenis werken genade uit in de ziel, wanneer wij er ons mee verenigen binnen de heilige ruimte der Kerk.

Van de eerste christelijke tijden af zijn deze mysteries dan ook met alle aandacht en liefde door heel het volk gevierd. En men hield zich daarbij niet alleen aan de dagen, die in de evangeliën vermeld staan, maar ook aan de uren van de dag. De herdenking van het Laatste Avondmaal met de instelling van het H. Sacrament ging vooraf: in de avond van donderdag, die van Christus' lijden en dood in de middaguren van de vrijdag, terwijl de zaterdag in stilte en rouw werd doorgebracht. Eerst in de nacht van zaterdag op zondag vond de plechtige viering van de paasvigilie plaats, die de volgende morgen met de paasmis feestelijk besloten werd.

Tengevolge van verschillende omstandigheden ging men er echter in de vroege Middeleeuwen toe over, die plechtigheden naar de morgenuren te verplaatsen. In liturgisch opzicht was dit een nadeel, vooral wat de paaszaterdag betreft: de symboliek van de vigilie-liturgie verloor veel van zijn betekenis; en deze dag zelf was nu niet langer de oorspronkelijk bedoelde rouw- en boetedag, maar werd reeds in de paasvreugde betrokken.

De deelname van alle gelovigen aan de Goede Week plechtigheden werd evenwel door die verandering niet verstoord. Want eeuwen lang bleven de drie heilige dagen geboden feestdagen, waarop niet gewerkt werd en men de gelegenheid vond de ceremonies mee te vieren.

Dan echter treedt een tweede verandering op, die ofschoon zij onvermijdelijk was, fatale gevolgen had voor de liturgische belangstelling en devotie van de christen-gemeenschap voor de Goede Week liturgie. De maatschappelijke en economische omwenteling van de 16e en 17e eeuw bracht met zich mee, dat de Kerk een aantal feestdagen moest afschaffen waaronder ook de laatste drie dagen van de Goede Week door Paus Urbanus VIII in 1642. Witte Donderdag, Goede Vrijdag en Paaszaterdag werden thans gewone werkdagen, en die gebeurtenis deed zich pijnlijk voelen in de deelname van het gelovige volk aan de liturgische vieringen, die buiten het leven van de meeste mensen kwamen te staan.

Het verlangen naar een herstel, een terugkeer tot de uren waarop de plechtigheden eigenlijk gehouden moeten worden, was daarom in de laatste decennia algemeen. En meer nog de wens van veel zielzorgers en katholieke leken om een zodanige vernieuwing van de Goede Week liturgie, dat alle **gelovigen** weer in staat zouden zijn er bij tegenwoordig te zijn en er aktief aan deel te nemen.

Het hoeft dan ook geen verwondering te wekken, dat thans Paus Pius XII een ingrijpende vernieuwing tot stand gebracht heeft in de liturgie van de gehele Goede Week, nadat sedert 1951 reeds bij wijze van proef de herstelde „Paaswake" was toegestaan. Vooral de diepe bezorgdheid van de H. Vader voor de massa van de gelovigen, die van de Kerk dreigt te vervreemden, is het motief van deze liturgische verandering, welke derhalve op de eerste plaats pastoreel geïnspireerd is. De mensen moeten weer getrokken worden naar een gezamenlijke en indrukwekkende viering van die geloofsgeheimen, welke voor het geluk van de mens beslissend zijn, en aan de genade ervan deelachtig worden.

WITTE DONDERDAG

Wij herdenken op deze dag de instelling van twee Sacramenten: Eucharistie en Priesterschap. Twee bronnen van innerlijk leven voor de hele Kerk. Maar bijzonder roepen wij ons in herinnering de zo zorgzame liefde van de Verlosser, die „de zijnen bemind had, en hen thans liefhad ten einde toe", zoals de Evangelist schrijft bij het Laatste Avondmaal (Jo. 13:1) Door aan de wereld beide Sacramenten te geven, stelt Hij zich onder ons tegenwoordig, herinnert ons aan zijn verzoenende dood, doet zijn Offer midden onder ons voortleven, en vaardigt zijn priesters af om de mensen in zijn naam en met zijn kracht bij te staan.

De plechtige H. Mis neemt om **7 uur** 's avonds een aanvang. Gedurende de H. Mis kunnen de gelovigen communiceren, om aldus in dit heilig uur van het Avondmaal de vrucht van Christus' liefde in hun ziel te ontvangen: de genade die heilig maakt.

Na het Misoffer wordt het H. Sacrament in plechtige processie naar het rustaltaar overgebracht. De celebrant draagt de ciborie, waaruit de volgende dag priester en gelovigen zullen nuttigen, naar het versierde altaar, waarvoor tot middernacht de gebruikelijke aanbidding van heel de parochie zal plaats vinden. Om 12 uur 's nachts neemt deze openbare aanbidding een einde; de kaarsen worden gedoofd, alleen de godslamp blijft branden. Nu het Goede Vrijdag geworden is, richt de Kerk onze aandacht op het mysterie van deze dag: het lijden en de dood voor het heil der wereld. Gedurende de vrijdag wordt er voor het rustaltaar niet geknield.

GOEDE VRIJDAG

Om **3 uur** 's middags beginnen de plechtigheden. In de morgenuren hebben er in de kerken geen ceremonies plaats.

Om 3 uur, het ogenblik waarop de Verlosser aan het kruis stierf, wordt met de kruisweg begonnen: een devotie, die men er terecht niet graag zou willen missen. Te half vier, daarbij aansluitend, de liturgie van de Goede Vrijdag. Eerst enkele korte lezingen uit de H. Schrift. Vervolgens het passie-verhaal, gelezen of door de priester met twee diakens gezongen. Dan de gebeden voor de noden der Kerk.

De Kerk is immers een levende gemeenschap, het lichaam van Christus De noden der christenheid zijn de onze.

Aan de **kruisverering** nemen alle gelovigen deel. Het kruis wordt met alle plechtigheid uit de sacristie in de kerk gebracht. Twee priesters staan voor in de kerk bij de communiebank en houden het kruis zó, dat alle aanwezigen die naar voren komen, het staande kunnen vereren. Zij maken ieder één kniebuiging en kussen daarna de voeten van het kruisbeeld.

Na het Pater Noster communiceert de celebrant en wordt ook aan de gelovigen de **H. Communie** uitgereikt Hiermee wordt een oud gebruik in ere hersteld. Men vond het in vroeger tijden vanzelfsprekend op deze dag van de Verlossing niet alleen het zaligmakend kruis te vereren, maar bovenal om aan de vruchten ervan deel te krijgen door zich met het geofferde Lichaam des Heren te verenigen in de Communie.

Na afloop van de plechtigheid wordt het H. Sacrament naar de sacristie overgebracht.

DE ZATERDAG VAN DE GOEDE WEEK

Er is reeds op gewezen, dat de Kerk deze dag in rouw en boete doorbrengt bij het graf van de gestorven Zaligmaker. En hiermee is ook de Paaszaterdag in zijn oorspronkelijke betekenis hersteld. Het lichaam van de gestorvene rust nog in het graf. Eerst in de nacht zal Hij glorievol verrijzen. Dan zal het Licht der wereld de duisternissen van de zonde verdrijven. Vóór zonsondergang mag er daarom geen Vigilie-viering meer plaats hebben. Ook wordt het H. Sacrament deze dag niet in de kerk bewaard.

Om **11 uur** des avonds komen de gelovigen samen in het kerkgebouw, dat bij de aanvang van de zegening van het vuur in het duister gehuld blijft. Zodra het vuur en vervolgens ook de paaskaars gewijd zijn, worden alle kaarsen aangestoken.

De symboliek der vuurwijding en zegening der paaskaars duidt zinvol op de verrijzende Christus: het Licht der mensen, dat de duistere nacht van ongeloof, boosheid en zwakheid komt overwinnen, oprijzend in deze paasnacht, waarvan gezongen wordt dat zij over de hele wereld de gelovigen, de waarlijk in Christus gelovenden, afzondert van de aardse ondeugden om hen terug te geven aan Gods ontferming en heiliging (tekst uit het Exsultet).

Na enige lezingen en gezangen wordt vervolgens de eerste helft van de Litanie van alle Heiligen gezongen. Onmiddelijk vindt nu de wijding van het doopwater plaats, niet meer in de doopkapel achter in de kerk, maar ten aanschouwe van allen op het priesterkoor. Vroeger daalden de dopelingen in het water af, om naar de ziel gereinigd er uit op te stijgen: zo moet iedere mens met Christus begraven worden en een in God verborgen leven leiden, om ook met Christus te kunnen verrijzen tot het leven van Zijn heerlijkheid. Dit prachtige zinnebeeld van het doopwater moet de gelovigen weer gaan aanspreken en bezielen tot een nieuw leven. De taste wil tot het nieuwe leven in Christus wordt dan ook tot uitdrukking gebracht in de nu volgende **vernieuwing van de doopbeloften**, door heel de gemeenschap der gelovigen: wij verzaken aan de duivel, niet alleen maar met de mond, doch door een eerlijk positief gericht leven naar de wet van het Evangelie, aldus de mensen tot Christus brengend. Deze viering van de paaswake moet weer een echte vernieuwing van de geest tot gevolg hebben, nu de Verlosser zijn nieuwe leven is begonnen.

Nadat het tweede gedeelte van de Litanie gezongen is, neemt **de H. Mis van de paasnacht** een aanvang, om 12 uur 's nachts, zoals oudtijds gebruikelijk was. De vreugde om de Verrijzenis van Hem, die al zijn leerlingen met zich zal doen opstaan ten eeuwigen leven, wordt uitgejubeld in het Gloria, het Orgelspel en de feestelijke klokken.

Onder de H. Mis naderen de gelovigen tot de H. Tafel. Dat is hun paascommunie.

De priester, die des nachts gecelebreerd heeft, mag ook de volgende morgen een H. Mis of indien nodig twee Missen opdragen. Alle anderen echter, die de middernacht-mis volgden, gaan slechts éénmaal te communie, ook al zullen zijn als het enigszins kan 's morgens nog de Mis van de paasdag bijwonen, hoewel zij daartoe niet verplicht zijn.

Als er iets is, wat uit heel deze vernieuwing van de liturgie der Goede Week (in het latijn voortaan „Hebdomada Sancta" geheten) duidelijk naar voren komt, dan is het toch wel de uitdrukkelijke bedoeling van de Paus om de ontroerende schoonheid van deze oude liturgie ook tot de hedendaagse mens te doen spreken, en hem er opnieuw ontvankelijk voor te maken. Die bedoeling is zonder meer een pastorele: door geïnteresseerd en aktief deel te nemen aan de Eredienst van de Kerk in de heilige dagen van de Goede Week, zullen de gelovigen tot een sterker en meer persoonlijk christelijk leven komen, omdat het „werk van de Verlossing" en vooral de Persoon van de Verlosser dan inniger tot het bewustzijn van de mensen doordringt. Bij de nieuwe regeling omtrent de tijd der plechtigheden is alles gedaan om het ons gemakkelijk te maken er bij tegenwoordig te zijn. Christus toch is voor iedere mens persoonlijk gestorven en verrezen.

Onlangs zijn in Utrecht Nederland de exercitiewedstrijden voor de Koninklijke landmacht begonnen. Deze wedstrijden duren 3 dagen. Er zal dan bekend worden gemaakt welk peloton het beste heeft geëxerseerd, en er het best verzorgd uitzag. Op de foto: Een van de juryleden, Kapt. Vleming, houdt „baardencontrôle".

Prof. E. de Vries over de welvaarts-problemen voor Suriname

Paramaribo. — Prof. E. de Vries heeft op doorreis naar Nederland met zijn vrouw en zoon een week in Suriname vertoefd. Hij hield een interessante lezing over een onderwerp, dat voor Suriname zeer aktueel is — probleem inhaerent aan versnelde welvaartsopbouw.

Tegenover de pers verklaarde hij sterk van gevoelen te zijn, als hij zo eens rondkeek, dat Suriname in een kritieke periode verkeert, waarin de struktuur van het toekomstige Suriname nu gevormd wordt en veel dingen hun patroon moeten vinden.

Als buitenstaander zag hij niet goed hoe de ontwikkeling tot stand zou kunnen komen zonder dat alle mensen alle krachten inspannen. Suriname was een leeg land, met Paramaribo een volle stad. En het leek de prof. onmogelijk de ontwikkeling met de huidige bevolkingssterkte tot stand te brengen. Hij was van oordeel, dat goed geplande immigratie noodzakelijk was. Goede typen immigranten scheppen bovendien werkgelegenheid. De immigratie zou bovendien gevarieerd moeten zijn.

Naar zijn mening gevraagd over het Wageningen mechanische rijstbouwprojekt n.a.v. de kritiek in de Eerste Kamer, zeide prof. De Vries, dat het plan nog te klein was. Het diende te worden uitgebreid. Hij wees erop, dat Suriname als enig land op het westelijk halfrond in de unieke positie verkeert, dat het voor zijn rijst een markt in West-Europa heeft, waar het een kwaliteitsvoordeel heeft op de rijst van Spanje en Italië.

Gunstige verkoop van „Prefab" naar Caraib. gebied

Suriname. — Het schijnt, dat het Caraibisch gebied een gunstig afzetgebied is voor „prefab" (op de fabriek voor montage ter plaats van bestemming gereed gemaakte huizen) huizen, die door een firma in Suriname worden geproduceerd. Een aantal modelwoningen staan klaar voor verscheping naar Grenada en Jamaica, terwijl contacten zijn gelegd in de Dominikaanse Republiek, St. Lucia, Curaçao en St. Thomas (Gouv. Voorlichting).

Suriname. — In 1955 was de visproductie 2.465.000 kg.; 9200 kg. gedroogde garnalen werd uitgevoerd; de visconsumptie bedroeg 10 kg. per jaar per caput van de bevolking. Van de uitvoer ging 500 kg. naar Frans Guyana (Gouv. Voorlichting).

Argentijnse duel gaat niet door

Buenos Aires. — De uitdaging van Rodolfo Irazusta, voorzitter van de Republikeinse Partij, aan dr Raul Prebisch, ekonomisch adviseur van de Argentijnse regering tot een duel is door hun sekondanten afgezegd. Men oordeelde de uitlatingen van Prebisch geen reden voor een duel. Het incident speelde zich de vorige week af, nadat Prebisch in het openbaar een uitspraak van Irazusta had tegengesproken, dat Engeland Argentinië 800 miljoen dollar schuldig zou zijn. Prebisch noemde de uitspraak "onverantwoordelijk", en bewees, dat juist Argentinië bij Engeland in het krijt staat.

Geen valutahervorming in Brazilie

Rio de Janeiro. — De Braziliaanse minister van Financiën heeft de aan president Kubitschek toegeschreven verklaringen omtrent een devaluatie van de cruzeiro volkomen onjuist genoemd. Deze verklaringen zouden met zuiver spekulatieve bedoelingen in omloop zijn gebracht. De president, die een rondreis door de staat Minas Gerais maakt, verklaarde, dat hij ermee opgehouden had kommentaar op de voorgenomen valutahervormingen te geven.

Denemarken en de Sovjet-Unie hebben een culturele overeenkomst gesloten.

BRUCKNER en MONTEVERDI

Reeds eerder had de Deutsche Grammophon Gesellschaft Bruckners Te Deum in een uitvoering met het koor en orkest van de Beierse Radio-omroep onder leiding van Eugen Jochum op de L.P. vastgelegd. Thans heeft zij daar de Negende symphonie in Jochums lezing aan toegevoegd en het geheel op twee grote L.P.'s gepubliceerd (18247/48 LPM). De eerste drie delen van de Negende symphonie die voltooid zijn — Allegro, Scherzo en Adagio — beslaan drie plaatzijden. Het Te Deum neemt de overblijvende zijde in beslag.

De concertpraktijk heeft vaker deze combinatie gemaakt, ongetwijfeld naar het voorbeeld van Beethovens Negende symphonie, die ook met een koorfinale sluit, doch dat voorbeeld is niet sterk. Men kan het bij Bruckner evenwel verdedigen, dat men aan het einde van zijn levenswerk, dat zo nadrukkelijk tot Gods meerdere eer en glorie is ondernomen, het Te Deum plaatst bij wijze van finale afsluiting.

Uit stilistisch oogpunt zijn daar dingen voor en tegen te zeggen. Bruckner heeft het zelf niet beoogd, gelijk de onvoltooid nagelaten schetsen voor een instrumentale finale bewijzen. Het Te Deum was ongeveer elf jaar voor de Negende symphonie afgesloten. Wie de verstorven stijl van de Negende kent, zal duidelijk het verschil met het Te Deum ondergaan, dat nog sterk staat in de ban van de Zevende symphonie en daaraan ook thematisch materiaal ontleend heeft. Het merkwaardige is daartegenover dan weer, dat ook de Negende symphonie thematisch materiaal van de Zevende verwerkt, meer dan alleen het hoofdthema, dat aan het slot van het Adagio tegelijk met het Adagiothema van de Achtste wordt geciteerd. Bruckner heeft zijn drie laatste symphonieën kennelijk als een geestelijke eenheid beschouwd, en daar past dan het Te Deum zonder twijfel ook bij. De Zevende symphonie is voor een belangrijk deel de muzikale bron, waaruit al die late werken gevoed worden.

Hoe dan ook, we hebben dan nu op de langspeelplaat Bruckners zwanenzang en zijn onvolprezen Te Deum bij elkaar in uitvoeringen, die zowel wat spel als weergavetechniek betreft de hoogste bewondering verdienen. Over Bruckner-vertolking zal men, desgewenst, altijd van mening kunnen blijven verschillen. Dit geldt voor alle waarlijke meesterwerken, doch Jochums visie op Bruckner is mij altijd lief geweest, omdat hij als weinigen de zingende macht van deze muziek verstaat. Evenzeer haar ongehoorde spanningen, maar die heeft Jochum vooral vroeger nogal sterk aangezet in het Wagneriaans-dramatische, en daarover kon men dan twisten. In deze Negende symphonie stijgt hij daar echter juist goeddeels bovenuit. Hij voert de muziek met een ongeëvenaarde kracht, maar hij verkrijgt die voornamelijk door de aan de muziek strikt inhaerente eigenschappen uit te buiten, eigenschappen als de intensiteit van de klank in al haar gradaties, en de „Inbrunst" der melodie. Dit maakt deze vertolking tot een der meest grootse, die ik ervan ken.

In het extatisch eruit gegooide Te Deum werkt Jochum behalve met een overvloed van stromende cantabiliteit vooral met geweldige klankpartijen, die hij tegenover elkaar stelt. Tegen het slot wordt het adembenemend. De solisten zijn Maud Cunitz, Gertrude Pitzinger, Lorenz Fehenberger en de inmiddels overleden bas Georg Hann. Er is wellicht nog enig verschil tussen de geluidsweergave van het Te Deum en die van de symphonie. De techniek is weer een paar jaren verder, maar in beide gevallen is hier toch een voorbeeld van akoestische kunstvaardigheid afgelegd. De klank is nauwelijks meer gedeforceerd te noemen en in de gecompliceerdste geluidscomplexen volkomen doorzichtig. Men mag wel van een topprestatie spreken.

L'Incoronazione di Poppea

Terugtredend in de tijd komen we aan de wieg van de opera: de Venetiaanse Claudio Monteverdi, die aan het begin van de zeventiende eeuw de opera als kunstvorm schiep. MMS heeft op 2028 een verkorte maar dramatisch zeer verantwoorde versie gepubliceerd van Monteverdi's laatste en rijpste meesterwerk, dat hij voor Venetië heeft geschreven: „L'Incoronazione di Poppea" en iedereen, die werkelijk muziek kan verstaan zal er zich de oren aan uithoren. Dit is nu het zuivere belcanto in zijn eenvoudigste en innigste klank. Het is ook grote dramatische kunst, machtig in de psychologische karakterisering, maar het is bovenal ontroerende melodie van het nobelste gehalte, en hoe oud ook, men voelt Verdi er vlak bij om de hoek.

De uitvoering staat onder leiding van Walter Goehr en is muzikaal bijzonder mooi uitgebalanceerd. Er werken aan mede het Züricher Tonhalle-orkest en koor alsmede een hele reeks kennelijk Zwitserse maar totaal onbekende zangers en zangeressen, die allen meesterlijk blijken te kunnen zingen naar de techniek zowel als naar de stijl. De orkestrale bezetting is wel een moeilijk punt, want Monteverdi's orkest wijkt nogal af van het moderne. Men heeft er in dit geval een redelijk goede adaptie aan gemaakt, waarin de kern wordt gevormd door het strijkorkest, hetgeen grosso modo voor de late werken van de meester wel juist is. Er zijn weliswaar geen chitarroni en geen meervoudig bezette luit en clavecimbel, doch deze beide laatste instrumenten ontbreken toch niet, evenmin als een gamba en een continuo-orgel. En zo kan men zich toch een heel goed beeld vormen van de pracht en de afwisseling van Monteverdi's orkest. Men moet werkelijk eens niet bang zijn voor zulke oude muziek en goed luisteren. De muziek verovert u in zijn onopgesmukte eenvoud stormenderhand.

Tot besluit een Decca-opname (LXT 2934) met geestelijke muziek van de Deense meester Carl Nielsen, die in 1931 is overleden. Het zijn drie Motetten voor a cappellakoor (het Deense Staatsradio Madrigaalkoor onder Mögens Wöldike) en een uitgebreid Commotio op. 58 voor orgel, gespeeld door Georg Fjelrad, een soort van Toccata in de manier van Bach. Nielsen heeft op het laatst van zijn leven willen componeren in de polyphone tradities van vroegere eeuwen en hij bewijst met de Motetten zowel als met het orgelstuk, dat hij een meester in die stijlen was, meer bedachtzaam dan bloeiend weliswaar, maar een vakman van aanzienlijke bekwaamheid en smaak.

Dr Otto Nuschke, Oostduits vicepremier en voorzitter van de Oostduitse christen-democratische partij, is in Berlijn teruggekeerd na een gezondheidskuur in de Sovjet-Unie.

Relletjes om Poujadistische vergadering

Nice. — Verscheidene honderden socialistische en communistische betogers zijn te Nice hevig slaags geraakt met de politie, nadat zij gepoogd hadden een tegendemonstratie op touw te zetten buiten een vergaderzaal, waar de Poujadistische afgevaardigde Jean Damasio het woord zou voeren.

De politie, die de betogers trachtte te verspreiden, werd met straatstenen bekogeld.

De Britse ex- en import

Londen. — De Britse uitvoer in februari bedroeg 246 miljoen pond sterling en de heruitvoer 13.5 miljoen. De invoer bedroeg 309 miljoen en het invoeroverschot 49.5 miljoen of het laagste niveau sedert mei vorig jaar. In januari bedroeg de invoerwaarde 346 en de uitvoer 258 miljoen pond sterling.

Tussen neus en lippen

Met lipstick en kruizemuntkoekjes de bergen van de Himalaya op

Vier dappere Britse vrouwen zullen in mei een aantal meer dan 6000 meter hoge bergen gaan beklimmen in het Bara Sherpa-gebied van het Himalaya-gebergte. Zij zullen op deze expeditie enige dingen meenemen, die men bij uit mannen bestaande expedities tot dusverre gemist heeft. Hiertoe behoren o.a. lipsticks, kruizemuntkoekjes, ananas in blik en een fluit.... De enige mannen, die zij zullen meenemen, zijn Sherpagidsen. De leidster van de expeditie, mevrouw Percy Dunsheath, die gehuwd is met een lector van de Londense universiteit, zei, dat de lipsticks niet uit ijdelheid worden meegevoerd, doch om door het ruwe weer gebarsten lippen tegen te gaan. En de fluit? Wel, die gaat mee, omdat mevrouw Dunsheath gehoord heeft, dat sherpa's verschrikkelijk dol op fluitmuziek zijn. Mevrouw Dunsheath die lid is van een amateurorkest, zal de fluit zelf bespelen. De ingeblikte ananas gaat mee, omdat het een lievelingsgerecht van mevrouw Dunsheat is; de kruizemuntkoekjes, omdat deze favoriet zijn bij een ander lid van de expeditie.

Mannen: geen cultuur

Wie er ook onder de hevige koude in Italië lijden, blijkbaar niet een groep toeristen uit de Sovjet-Unie, — het eerste toeristenbezoek sedert de Russische revolutie — die dezer dagen uit Venetië in Rome aankwam. In Venetië hadden de Russen met plezier in de gondels gevaren. De bezoekers legden in Rome grote belangstelling aan de dag voor de kunstschatten van het Vaticaan. Dat zij de Sixtijnse kapel niet konden zien — de kapel is gesloten ter voorbereiding op de herdenking van de dood van paus Pius XI — was een grote teleurstelling. Er was een 17-jarig Moskous meisje bij het gezelschap. Zij vond Italië „erg mooi" en zij lachte daarbij. Maar niet, toen een van de verslaggevers haar vroeg, hoe zij de mannen in Italië vond. „Wij kijken niet naar mannen" antwoordde zij ietwat snibbig. „Het is de moeite niet waard. Wat de moeite is, is de cultuur. Daar horen de mannen niet onder..." Waarop de verslaggever zijn notitieboekje maar heeft gesloten...

Vreemde marathon

De pianist Heinz Arntz is eindelijk opgehouden met pianospelen en heeft een nieuw wereldrecord onafgebroken pianospel gevestigd. Arntz speelde 23 dagen en nachten met slechts één uur rust per 24 uur. In totaal zat hij dus 550 uren achter het klavier en consumeerde intussen 30 flessen limonade en koppen koffie per dag om deze vreemde marathon te kunnen volhouden. Het uurtje rust gebruikte hij om zich te scheren en een warme maaltijd te gebruiken.

Mysterie in vereniging

In Den Haag is dezer dagen opgericht een „Vereniging van Liefhebbers van detective- en mysterielectuur", die de naam van „Geffrey Gill-Club" heeft aangenomen. Goffrey Gill was de held van de eertijds bekende detectiveromans van Ivans Het voorlopige bestuur meent, dat voor de liefhebbers van detectivelectuur thans het ogenblik is aangebroken, zich in verenigingsverband aaneen te sluiten, teneinde indrukken, gedachten en opvattingen uit te wisselen en voorts hun kennis, inzicht en smaak te ontwikkelen.

ARABESKE IN PURPER

door W. H. VAN EEMLANDT

„'s Zondags", begon hij zakelijk, „werk ik mijn administratie bij. Door de week heb ik daar geen tijd voor..... dan maak ik alleen maar een paar briefjes." Er lag niets weifelends meer in de houding van de spreker; zijn woorden waren kort en droog en hij keek van Houthem recht in de ogen. „Nu dan, Zondag 5 Juni zat ik 's morgens in het hokje achter de zaak mijn boeken over Mei af te sluiten. Om een uur of tien werd de voordeur opengestoten en kwam er iemand binnen. In het voorhuis was het donker en ik dacht eerst dat het een rus was, maar toen hij mijn kantoortje instapte zag ik 'n heer" Met een snelle blik nam Arie de uitwerking van deze woorden onder de gordel op. „Ik kantelde een stapeltje kasboeken van een stoel, want ik begreep wel dat er zaken moesten worden gedaan......"

„Hoe zag die man er precies uit?"

„Om nooit te vergeten! Hij had een paar ogen in zijn kop, die je in je hersens voelde steken, als hij je aankeek. Grijs haar, mijn leeftijd ongeveer zou ik zeggen..... iets jonger. Een uitdrukking in zijn gezicht of hij het in de wereld voor het zeggen had. Iemand om vooral geen ruzie mee te krijgen."

„Ga verder."

„Hij ging zitten en vroeg of ik Arie Telsinger was. Ik knikte. „Heb je wel eens van de Waterrat gehoord?" Ja, zei ik. U moet weten dat mijn jongste broer de Waterrat werd genoemd. Hij werkte tijdens de bezetting in de ondergrondse en is door de Moffen doodgeschoten bij een poging tot brandstichting op een vliegveld. Nu dan, die meneer haalde een portefeuille uit zijn zak en nam daaruit een vergeeld blaadje papier. Dat hield hij me voor mijn neus. Ik las — geschreven met de hand van Sjaak — „De man is okee. De Waterrat."

„Had je die man wel eens meer gezien?"

„Nooit van mijn leven."

„Was het een Hollander?"

„En of! Zoals u en ik. Maar geen Amsterdammer! Hij kraakte zo'n beetje met zijn stem...... Ik denk een Groninger of een Fries."

„Ga door."

„Nou.... Hij zei dat hij een karweitje hier in de stad had op te knappen en dat hij daarvoor een potige jongen nodig had, betrouwbaar en in staat zijn handen te gebruiken als het er op aankwam. Hij beloofde mij een lapje van vijf en twintig als ik hem direct aan een geschikt iemand kon helpen. Ik dacht dadelijk aan de Bonzer en zei hem dat. Ik legde hem uit, dat de Bonzer vroeger beroepsbokser was geweest, dat hij zijn mannetje stond als het voor een goede zaak was en dat hij voor zijn maats zo eerlijk was als goud. „Kan je hem gauw vinden?" vroeg hij. Subiet, zei ik, want ik weet, dat de Bonzer 's Zondagsmorgens altijd een partij biljart in de Drie Ballen in de Haarlemmerstraat. Ik telefoneerde en ze riepen hem aan het toestel. Bonzer, zeg ik, kom dadelijk bij mij in de zaak, ik kan je aan een zak suiker helpen. Maar, zeg ik, er is haast bij...... Nou, tien minuten later was hij er al, op zijn fiets. Ik gaf hem een tekentje dat het in orde was. Die vreemdeling vroeg: „Bonzer, ben je te vinden voor een karwei waar een stevige duit voor je aan zit?" Hij zei: „Is het een kraakie? Die vreemde antwoordde niets...... hij keek de Bonzer alleen maar aan en zowaar als ik hier zit, commissaris, het liep me koud over mijn rug. De Bonzer floot even. Toen zegt mijn bezoeker: „De hoofdzaak knap ik zelf op. Daar heb ik jou niet voor nodig. Jij hoeft alleen maar een paar dagen op een verdacht sujet te passen, die er de gewoonte van maakt voor versliecheraar te spelen." Als het anders niet is, zegt de Bonzer, valt er over te praten. Nou, ik kreeg mijn centen van die heer en samen gingen ze de deur uit......" Te snel voegde Arie er aan toe: „Dat is alles wat ik weet."

„Je krijgt er de tijd voor om over de rest op je gemak na te denken, als je dat liever wil" Van Houthem had dat laatste zinnetje te dikwijls horen uitspreken om niet te weten, dat er nog wel meer te horen viel. „Ik dacht dat je de Bonzer na die Zondagochtend nog wel eens tegen het lijf was gelopen."

Arie nam zijn tegenstander omzichtig door de overhangende wenkbrauwen op. Die vent wist ook compleet alles!

„Een dag of wat later stond ik met negotie op het Waterlooplein. De Bonzer slenterde daar wat rond bij de kramen. Hoe staat het met mijn percenten? vroeg ik hem. Tien, zegt hij, als je je bek dichthoudt! Het mooiste is nog, dat ik geen cent van mijn commissie heb gezien, want de Bonzer is de stad uit...... al een week of drie. Niemand weet waar hij uithangt."

„En wat heeft de Pastoor je over dit zaakje verteld?"

Verrast hief Arie het hoofd op. Die Van Houthem wist er letterlijk evenveel van als je zelf deed, als hij je op het stoepje liet komen. Dat was bekend.

„De Zaterdag daarop — dat zal de 11de geweest zijn — liep ik de Pastoor op het Damrak tegen het lijf. We praatten samen wat. Hij is de beste maatjes met de Bonzer en zo zeg ik langs mijn neus weg: 'n Aardig karweitje dat ik de Bonzer heb bezorgd, en tegelijk geef ik hem een por met mijn elleboog in zijn ribben, om hem te laten merken dat ik van de zaak wist. Ja, zegt hij, de Bonzer speelt voor kindermeid. Hij heeft een logé op zijn luxe-jacht... Ik vraag: wie is het? Dat gaat je geen bliksem aan, zegt hij nijdig. En laat de Bonzer niet merken, dat je zo nieuwsgierig ben, want anders zou het best kunnen gebeuren, dat je in de plons terecht kwam. Nou, ik hoorde dat de Bonzer ook al uit de stad is....."

„Wat is dat voor een luxe-jacht van de Bonzer?"

„Ach, dat was maar nep! De Bonzer heeft een afgedankte sleepboot aan de overkant van het IJ liggen. Hij slaapt daar wel eens."

„Je zal ons moeten wijzen waar die boot ligt."

„Niks, commissaris. Ik weet het net zo min als u. Het moet aan de overkant van het IJ zijn, maar waar......?" Met een welsprekend gebaar trok Arie de magere schouders tot zijn oren omhoog.

„Hm..... En heb je die vreemde meneer nog wel eens gezien?"

(Wordt vervolgd)

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Toen wij onlangs onze medemensen hebben doen delen in onze vreugde over de nieuwe elektronische schrijfrobots die de dichters overbodig zullen maken en die de Vondels van de toekomst in staat zullen stellen zich met meer ijver en concentratie dan ooit te wijden aan hun werkzaamheden bij de Bank van Lening, zijn wij niet helemaal oprecht geweest, niet helemaal eerlijk. Er knaagde een kleine twijfel aan de korst van ons brein, waarover wij echter alleen maar hebben gezwegen omdat wij nog nooit de belofte van toekomstig geluk over de kim hebben zien komen, zonder bij voorbaat te beseffen dat het geluk alleen vanuit de verte volmaakt is. Doch, omdat misschien anderen anders hebben geleerd van het leven, achten wij het beter om over eigen twijfels te zwijgen, telkens wanneer wij schrijven over het geluk. Want misschien zijn er meer begenadigden dan wijzelf, die geleerd hebben dat het geluk altijd vraagt om een tientje en genoegen neemt met niet minder dan een rijksdaalder.

Volgens afspraak

Wij leerden deze kostbare en door ons nimmer te vergeten les over wat het leven belooft en voor immer nalaat te vervullen op de volgende wijze. Wij hadden een stukje geschreven en gepubliceerd. Wat het was en wanneer het ging, doet er niet toe, vooral nu wij met een staat van opluchting het schrijven over kunnen laten aan de robots. Maar, dank zij wat wij geschreven hadden, ontvingen wij een brief van een mijnheer die voor ons een volkomen vreemdeling was. Het was een magnifieke brief, niet alleen een schoon geschreven brief, maar ook een wijze brief, een geestige brief, een onderhoudende brief, een door en door beschaafde brief, een brief zoals een mens slechts zelden in zijn leven ontvangt, een brief die ons deed verlangen de schrijver ervan te ontmoeten. En gelukkig besloot de schrijver van het epistel met het voorstel dat wij elkander zouden ontmoeten. Hij gaf een adres en liet het aan ons over plaats en uur te bepalen. Wij schreven schielijk terug en maakten een afspraak in een verschrikkelijk net café, het soort café dat naar ons inzicht het best beantwoordde aan vorm en inhoud van de door ons ontvangen en zozeer gewaardeerde brief.

Wij waren ter plaatse op het afgesproken uur, en kort nadat wij hadden plaats genomen aan ons tafeltje, verscheen er — en laten wij hier met klem nog herhalen dat het een ontzettend net café was — een enorm, harig, ongewassen individu, gehuld in afgedragen en verre van frisse kleding dat, tot onze ontzetting en blijkbaar geleid door een zesde zintuig, zonder dralen koers zette naar ons tafeltje, ons luidkeels met name aansprak om vervolgens plaats te nemen en met een luid knallend vingergeluid de ober te beduiden dat hij lafenis verlangde. Wij behoren niet tot 's werelds helden en er zijn vele mensen waarvoor wij bang zijn. Maar als er een mensensoort is op aarde waarvoor wij werkelijk vrees koesteren is het kelners, vooral kelners van verschrikkelijk nette cafés. En de wijze waarop de kelner tegelijkertijd de knallende oproep negeerde en ons van verre aankeek met een blik waarin niet slechts ons verleden en ons heden, maar ook onze gehele toekomst werden veroordeeld, deed ons trillen in onze schoenen. Indien wij ons hadden kunnen verbergen onder het asbakje, wij hadden het zonder veel schaamte gedaan.

Wat wij bij die gelegenheid hebben geleden is door geen robot te beschrijven. Gelukkig duurde het maar kort. De harige man viel met de deur in huis. Hij verklaarde, nog steeds met luide stem, dat hij was om ons te ontmoeten, dat hij nog nooit zo blij was geweest iemand te ontmoeten, en konden wij hem een tientje lenen? Wij hadden geen tientje en hebben hem met de grootst mogelijke spoed afgekocht voor een rijksdaalder onder voorwaarde dat hij onmiddellijk heen zou gaan. En wij hebben met afgewend hoofd afgerekend met de kelner en zijn in wilde galop heen gespoed. Maar zo gaat het, naar wij hebben geleerd, in het leven met alle hooggestemde verwachtingen, en zo vergaat het met het geluk. En slechts omdat wij vurig hopen dat er lieden zijn die het anders vergaat, die een tientje ontvangen in plaats van een rijksdaalder te moeten betalen, plegen wij onze twijfels voor ons te houden, zoals wij hebben gezwegen over ons wantrouwen ten aanzien van de schrijfrobots die ons van alle dichters, alle romanschrijvers en alle uitgevers zouden verlossen.

De nieuwe lezer

Wat ons evenwel met betrekking tot de schrijfrobots benarde durven wij nu openlijk bekennen omdat de redenen tot bezorgdheid inmiddels uit de wereld geholpen zijn. Wat wij ons afvroegen was wie in de toekomst in staat zou blijken om de massale literaire produktie van de robots te verwerken. Want rondom ons liggen de boeken in stapels, en elke stapel is een monument opgericht voor de wanhoop. Als wij vandaag onze lectuur al niet bij kunnen houden, vroegen wij ons af, hoe zal het ons dan vergaan als de robots met schrijven beginnen? En, eerlijk gezegd, hadden wij bij onszelf reeds het besluit genomen om verstek te doen gaan. Wij waren van plan om een aantal pre-elektronische werken in ons koffertje te pakken en de rest van ons bestaan te verdoen met vissen. Voor schrijven zou geen plaats meer zijn, voor lezen geen tijd, en wij hebben altijd stiekem verlangd op de forellenvangst te gaan, liefst in Noorwegen, maar desnoods in Schotland of Canada.

Maar wij behoeven niet langer bezorgd te zijn. Nauwelijks enige dagen na het verschijnen van het bericht dat een robot het eerste boek had geschreven in opdracht van een chemische firma in Amerika, verscheen een ander bericht volgens hetwelk men er nu ook in geslaagd was de eerste lees-robot te construeren. En hiermee zijn alle problemen opgelost. Deze keer durven wij bijna het ons toeschrijdend geluk zonder wantrouwen te aanvaarden.

Men moet van ons niet te veel technische details verwachten. Als wij, daartoe gedwongen door omstandigheden, een blik werpen in de ingewanden van radio- of televisie-toestel, barsten wij gewoonlijk van louter technisch onvermogen uit in het soort lachen dat onze dierbaren doet geloven in de tegenwoordigheid van een dorpsidioot. Dit evenwel hebben wij uit de publicaties over de leesrobot begrepen dat men aan zijn leesrobot hetzelfde beginonderwijs verstrekt als aan een leerling van de laagste klasse van de lagere school. Via televisiebuizen voedt men het met letters en vervolgens met eenvoudige woorden zoals A... en de robot bergt dit alles op in een elektronisch geheugen dat nimmer faalt. En reeds na enkele weken van onderricht kan de robot werkelijk lezen. Het neemt letter en woordbeeld op van gedrukte, getypte of zelfs geschreven, mits netjes geschreven, tekst en verwerkt het in een magisch brein nadat eerst de voorgelegde woordprikkels onderweg een bezoek hebben gebracht aan het elektronisch geheugen. Men koestert de grootste verwachtingen van deze machine, want men hoopt haar te combineren met een reeds in rudimentaire staat in Engeland werkzame vertaalrobot, zodat in de toekomst een tekst kan worden voorgelegd aan een leesrobot, welke hij niet alleen zal lezen, tot zich nemen en verwerken tot heel van zijn ... ziel, maar ook zal vertalen en typen in een andere taal.

Van de in werking zijnde vertaalmachine hebben wij reeds proeven van bekwaamheid gezien. Zij is nog verre van volmaakt, maar men heeft ons verzekerd dat het allemaal slechts een kwestie van tijd is. De teksten die men hier tot heden in het Engels vertaald heeft waren Russisch. Wij kennen geen Russisch, maar hebben wel de vertalingen gezien, die vooralsnog een weinig vreemd aandoen. Men kan namelijk wel een heel woordenboek spuien in het geheugen van de machine, maar tot heden heeft men het ding niet kunnen leren onderscheid te maken tussen woordsoorten, noch op logische wijze de juiste keuze te doen uit een verscheidenheid van woordbetekenissen. En wij overdrijven niet als wij hier 'n parallel-voorbeeld geven van 'n vertaling uit het Engels in het Nederlands. Al. volgt zong Gravin Anne of Winchilsea:

„Trail all your pikes, dispirit every drum,
March in a slow procession from afar,
Ye silent, ye dejected men of war!
Be still the hautboys, and the flute be dumb!
Display no more, in vain, the lofty banner;
For see! where on the bier before ye lies
The pale, the fall'n, th'untimely sacrifice
To your mistaken Shrine, to your false Idol Honour."

Van dit fraaie vers zou de robot een volkomen correct, maar hier en daar wellicht iets te wensen overlatende vertaling kunnen produceren van ongeveer de volgende aard:

„Spoor al uw snoeken, ontmoedig elke bus
Maart in een langzaam defilé van ver,
Gij zwijgenden, gij terneergeslagen oorlogsschepen!
Zijn distilleerketel de tuinaardbeien, en het schampagneglas zijn stom
Tentoonstelling niet meer, in ijdel, de voornaam spandoek;
Voor dioces! waar op de baar voor gij leugens
De schutting, de gevallen, het ongelegen offer
Naar uw vergist relikwiekastje, naar uw gemene afgodsbeeld eren."

Men zal het met ons eens zijn dat een dergelijk begin het beste doet hopen van de toekomst. En, ofschoon wij zelf met onze geheel onmechanische hersenen niet kunnen begrijpen hoe men ooit de lees- en vertaalrobot selectiviteit zal leren, schijnen de geestelijke vaderen van dit literaire kind hoop te koesteren dat het komen zal, en dat de robot, zo al geen goede poëzie, dan toch goed proza zal voortbrengen in vertalingen en deze netjes zal typen voor de belangstellenden.

Maar het is duidelijk, dat het ons over enige tijd niet in het minst zal interesseren hoe een robot leest en vertaalt. Wat ons alleen behoeft te interesseren is het feit dat wij verlost zijn van onze voormalige ongerustheid. Wij zullen ons niet langer bezorgd hoeven te maken over de vraag waar wij de tijd vandaan zullen halen om te lezen wat de robots zullen schrijven. De vraag is beantwoord. De literaire produktie van de schrijf-robots zal alleen nog maar gelezen kunnen worden door de leesrobots, want slechts de laatste zullen kunnen lezen met voldoende snelheid om de literaire produktie bij te kunnen houden. Reeds is een zo grote snelheid bereikt, dat een bestaande leesrobot 120 letters per seconde kan verwerken, d.w.z. zevenduizend tweehonderd per minuut, vierhonderdentweeëndertigduizend per uur. Dit komt neer op een leessnelheid van twee miljoen woorden per dag, ofwel twintig romans van behoorlijke omvang. Doch dit is slechts het begin. Deskundigen achten het mogelijk deze snelheid op te voeren tot twaalfhonderd duizend woorden per uur, hetgeen gelijk staat aan een leescapaciteit van driehonderd romans per dag.

En nu drijft er boven de horizon van ons toekomstig geluk geen wolk meer. Alle vragen zijn beantwoord, alle twijfels opgelost. Zodra de leesrobots de verhoopte snelheid hebben bereikt zal men beginnen met een groep robots te zenden naar elke grote bibliotheek, naar het Library of Congress, de Bibliothèque Nationale, de British Museum Library, de Bodleian, de Koninklijke, en de Vaticaanse Bibliotheek. En er zal begonnen worden met eens en voor altijd schoon schip te maken. Alle bibliotheken ter wereld zullen voor het eerst en het laatst van A tot Z worden uitgelezen en op alle toegangen zal door middel van een aanplakbiljet met „Uitgelezen!" duidelijk worden gemaakt dat het voor niemand meer enig nut heeft een bibliotheek binnen te gaan. Alles zal al zijn gebeurd. Misschien zal een enkele jonge robot tijdens deze arbeid tijdelijk in het ongerede raken door uit te barsten in een huilbui bij het lezen van de dood van de Kleine Nell in Dicken's „Old Curiosity Shop" („Oude Nieuwsgierigheid Werkplaats") of enige schroeven verliezen omdat hij losbarst in een schaterlach bij het lezen van de Pickwick Papers (De Pluiskatoen Kranten). Doch werkelijke rampen zijn niet te verwachten. Rijp en groen zal door de robots al lezende worden verslonden en voor eeuwig worden vastgelegd in hun bodemloze geheugens. En als deze arbeid eenmaal is voltooid, als alle bibliotheken zijn gesloten wegens uitgelezenheid, zal het bij de rusteloze en onvermoeibare leesrobots niet opkomen om verveeld te klagen: „La vie triste hélas, et j'ai lu tous les livres." Want hun taak is pas begonnen. Alle leesrobots zullen worden ondergebracht in de fabrieken waar de schrijfrobots dag en nacht werkzaam zullen zijn om namens ons allen de schone letteren te dienen. En staande naast elke schrijfrobot zal een leesrobot met razende snelheid tot zich nemen wat zijn blikken collega schrijft. Alles zal worden gelezen, alles zal worden onthouden. En in de luttele ogenblikken die wij nodig zullen hebben om een kunstvlieg aan het haakje te bevestigen voor onze eerste forel, zal de schrijfrobot meer schrijven, de leesrobot meer lezen dan Dickens heeft geschreven in een mensenleven.

Met razende snelheid tot zich nemen wat zijn blikken collega schrijft.

Amerika bezorgd om gebeurtenissen op Cyprus

Athene. — De Amerikaanse ambassadeur in Griekenland, Cavendish Cannon, heeft zijn opwachting gemaakt bij de Griekse minister van buitenlandse zaken, Spiros Theotokis, en de medelevende bezorgdheid van de regering en het volk van de Verenigde Staten met betrekking tot de jongste gebeurtenissen op Cyprus tot uiting gebracht.

TOM POES en het slaag-systee

2481 — In de zaal was nu alles klaar gemaakt voor de ontvangst van heer Bommel. De gordijnen waren gesloten en de professoren waren gaan zitten en het enige wat er nu nog ontbrak was de geleerde zelf. De heer Slagslager liep zenuwachtig op de gang heen en weer.

„Waar blijft hij?" mompelde de onderwijzer gejaagd. „Ach, ik had hem niet uit het oog moeten verliezen. Hij is zo verstrooid en vergeetachtig. Wie weet waar hij naar toe is gegaan......"

Een van de profesoren, die ongeduldig werd, trad naar buiten en sprak de leraar aan.

„Wanneer maakt der Boml ene aanvang?" vroeg hij.

„Direct!" verzekerde de heer Slagslager. „Hij is even verdwenen, maar hij komt zó terug. U begrijpt, hij is een wereldvreemd geleerde......"

„Ja, ja, ik begrijp", zei de professor. „Dat ben ik ja ook heb weinig tijd en ik wil nu die nieuwe we van der zwaa horen. Weet U zeker, dat der Boml niet vergeten is, wat zeggen?" „Geen denken aan." riep de onderwijzer uit. „E blikje slechts hij komt zó!"

Maar dat was niet waar. Want op dat moment zat heer Tom Poes in de trein die hem naar de bergstreek moest b

„We rijden al", zei Tom Poes verheugd. „Over een paa zijn we weer bij de wensgrot, heer Bommel.

„De wensgrot?" vroeg heer Ollie. „O, ja, de wensgrot ik heb het gevoel dat ik ergens anders moest zijn......"

In 1953 meer kinderen door ongelukken dan door ziekte overleden

Geneve. — De raad van de Wereldgezondheidsorganisatie zegt in een rapport over 21 landen, dat in 1953 meer kinderen bij ongelukken omgekomen zijn dan door ziekten. In genoemd jaar waren 13.414 jongens tussen 5 en 19 jaar bij ongelukken overleden, van wie 5.948 verdronken. In deze leeftijdsgroep kwamen 159 ongelukken met dodelijke afloop voor tegen 100 ziekten met dodelijke afloop. Slechts in Japan, Ceylon en Zuid-Ierland waren meer ziekten met dodelijke afloop dan ongelukken. In Amerika, Duitsland en Zweden waren verkeersongevallen met dodelijke afloop over de gehele bevolking verreweg het grootste in aantal vergeleken met andere ongelukken.

Werkgevers in Spanje bezinnen zich op de katholieke sociale leer

(Van onze correspondent in Spanje)

Ongeveer achthonderd mannen „uit de praktijk", allen zoals dat hier heet „ondernemers", voor het merendeel industriëlen en verder o.a. exploitanten van landbouwbedrijven, hebben zich in Spanje tot taak gesteld de nationale bedrijfsvoering in overeenstemming te brengen met de katholieke sociale leer. Hun bond heet „Acción Social Patronal" en werd vijf jaar geleden opgericht door de voorzitter van de Nationale Raad van Mannen der Katholieke Actie, don Santiago Corral. Hij omvat momenteel afdelingen in zestien met provincies samenvallende diocesen, maar zijn aanhang is het meest talrijk in Barcelona en Valencia. Dezer dagen heeft de bond te Barcelona zijn tweede algemene vergadering gehouden — onder voorzitterschap van kardinaal Quiroga Palacios, aartsbisschop van Santiago — en daar hebben de leden niet anders dan kunnen bekennen, dat hun bond nog geenszins het nieuw-testamentische mosterdzaadje is gebleken, waaruit een struise boom opkiemde.

Achthonderd is een miniem cijfer tegenover het totaal van ruim tweehonderdduizend nieuwe fabrieken en werkplaatsen in Spanje. Ter vergadering werd in het licht gesteld, dat de ledenwerving traag en moeizaam verloopt, doch dat men niettemin van het bestaan van de bond steeds meer notitie begint te nemen. Ondernemers, die niet bij de organisatie zijn aangesloten, vragen de „Acción Social Patronal" dikwijls om advies. De katholiek-sociale avantgarde onder de werkgevers bleek dan ook geenszins ontmoedigd. Zij blijft bouwen op het feit, dat de Spaanse ondernemers katholiek zijn, en dat zij in het algemeen „alleen maar" de vereiste vorming missen.

Ongetwijfeld is het ideaal van de katholiek-sociale ondernemer door de bond hoog gesteld; hoog gesteld, doch ook gewetensvol, logisch en praktisch doordacht. De jongste algemene vergadering heeft dit ideaal vastgelegd in tien gedragsnormen, waarin de ondernemers zoveel als hun katholiek-sociale dekaloog kunnen zien. Deze normen raken aan de volgende punten: oriëntering van de produktie, gewettigde welvaart der onderneming, rechtvaardige beloning van de werknemers, bevordering der goede verstandhouding binnen de onderneming tussen directie, kapitaal en arbeid, christelijke toepassing van het gezagsbeginsel, beroepsmoraal, deelname in het scheppen van een christelijke beroepsmaatschappij en economische orde, ondergeschiktheid van de onderneming aan het algemeen welzijn, alzijdig voorbeeldige levenswandel van de ondernemer, plichtsvervulling ook te zien als middel tot zelfheiliging.

Een veelbelovend mosterdzaadje?

Zo opgesomd klinkt het allemaal nogal abstract. Het merendeel der normen heeft echter van de vergadering belangwekkende concrete richtlijnen voor de toepassing ervan meegekregen. Zo wordt t.a.v. de produktie gespecificeerd, dat deze behoort te geschieden onder de best mogelijke voorwaarden van prijs, kwantiteit en kwaliteit, in overeenstemming met de consumptiebehoeften. Bij het investeren van kapitalen, voor uitbreiding en nieuwe vestiging, dient vooral ook rekening te worden gehouden met regionale behoeften aan werkverschaffing en opvoering van het algemeen economisch en sociaal niveau. Ter verbetering van de verstandhouding tussen de diverse menselijke elementen in het bedrijf ten gunste van de arbeiders de bond o.a. een zekere mee schap aan in het sociaal as de bedrijfsvoering, verschaf economische informatie, del winst en faciliteiten voor werven van aandelen.

Als vergrijpen tegen de moraal van de ondernemer o.a. aangegeven: publiciteit gericht op het kunstmatig van overtollige behoeften; van ambtenaren voor het v van licenties, een vorm van concurrentie; misbruik van mische machtsposities, een ding, waaraan vooral trusts cerns blootstaan en waarvoo makkelijk bezwijken.

„Dat al het hier onder gebrachte ook werkelijkhe worden", wenste tot besluit naal Quiroga. Voor de ver aan dit slot toe was, had zi luisterd naar de ervaringen leden in de verschillende hadden opgedaan bij het van hun ideaal.

Bijzondere aandacht trok het relaas van de gedelegee provincie en diocees van een aanzienlijk landbouw-e Bij zijn propaganda-camp der zijn beroepsgenoten, hij mede, placht hij hun houden, dat het weliswaa tuurlijk viel te beschouwe op de eerste plaats dachte toekomst van hun eigen ki er deshalve op uit waren be laten bezit aan grond en be zoveel mogelijk uit te breid dat desniettegenstaande de van hun kinderen schrikba kunnen zijn, indien hun slechts ten deel zou vallen van een vergiftigd sociaal Ook wees hij hen erop diepe oorzaak van de vrese beurtenissen van 1936 gel in de sociale wanverhouding aan hij dan de waarschu voegde, dat dezelfde oorz wel eens gelijke gevolgen kunnen hebben.

„Er zat fut in ons, toen"

(Van een medewerker in Nederland)

„Natuurlijk, als ik een saaie sufferd was geweest, was ik gewoon thuis gebleven, en dan was er verder niets met me gebeurd", zegt mevrouw Nora Basenau-Goemans, die woensdag tachtig jaar wordt, en die ons zojuist het verhaal heeft gedaan van haar ervaringen als jong meisje in het Zweden van omstreeks 1900.

„Daar heb ik zes weken in het paradijs geleefd", zegt ze, terwijl ze haar verblijf op Nääs beschrijft, waar ze een zomerse cursus in Slöjd volgde en in contact kwam met de Zweedse gymnasten, finalisten van het Centraal Instituut in Stockholm, die op Nääs het sluitstuk op hun opleiding ontvingen. Juffrouw Goemans, die met verbijstering terugdacht aan het gymnastiekonderwijs, zoals dat in Nederland werd gegeven — „genoten" kon ze nu bepaald niet meer zeggen —, werd onmiddellijk enthousiast voor de nieuwe methode. Ze besloot zelfs, er haar beroep van te maken, en werd als enige buitenlandse aangenomen als leerling van het Centraal Instituut. Het zesweeks verblijf werd er een van drie jaar. Hoe haar avonturen verliepen, en hoe ze met haar Zweedse vriendin, een gymnastiekinstituut aan de Keizersgracht in Amsterdam opende — „er zat fut in ons, toen" — staat beschreven in haar boek „Het doel bereikt". Want toen juffrouw Goemans mevrouw Basenau geworden was, en het huishouden en de kinderen haar wat meer tijd gunden, begon ze met schrijven en vertalen. „Inger Skramm" opende de rij van vertaalde boeken, en het Gebedenboek van Jeanna Oterdahl is het vijfenzeventigste en, voor het ogenblik althans, het laatste. „Ik moet nu maar tevreden zijn met wat ik heb gehad, en stilletjes thuis blijven", zegt mevrouw Basenau, en maakt intussen vast plannen voor een nieuwe vertaling en voor haar tuin, die ze zoveel mogelijk zelf onderhoudt. „Schrijven is nu meer het werk van mijn dochter, mevrouw An Rutgers van der Loeff-Basenau. Je begrijpt niet waar ze, met al haar drukke bezigheden, de energie vandaan haalt".

Dat hebben wij ons ook al wel eens afgevraagd, maar er is ons nu veel duidelijk geworden. De appel valt nog steeds niet ver van de boom.

Mevr. N. Basenau en haar dochter

Dr. DEHLER noemt Concordaat tussen Vaticaan en Duitsland „misdadig"

De voorzitter van de Vrije Democratische Partij in West-Duitsland, dr. Thomas Dehler, heeft in een te Hamburg gehouden rede het Vaticaan ervan beschuldigd, dat het bij het sluiten van het Concordaat met Hitler er op gespeculeerd heeft van Duitsland een klerikaal-fascistische staat te maken. Dr. Dehler noemde het concordaat „misdadig" en verweet de bondskanselier, dat hij het Concordaat rechtsgeldig heeft verklaard, toen de Apostolische Nuntius mgr. Münch zijn geloofsbrieven overhandigde. Adenauer zou dit gedaan hebben zonder het parlement en het kabinet in deze zaak te raadplegen.

Zaak Wilma Montesi wor in Venetië onderzocht

Rome. — Het hoogste Hof van Appèl in Italië heeft besloten, dat de zaak Montesi — het beruchte schandaal der orgie van verdovende middel Venetië en niet in Rome zal worden onderzocht. Dit besluit is genomen band met de openbare orde.

De zoon van een ex-minister en de vroegere chef van de politie van Rome zullen als verdachten in deze zaak terecht staan. De zaak kwam aan het rollen, toen het lijk van Wilma Montesi, een knap meisje van 21 jaar, ongeveer drie jaar geleden gevonden werd op een verlaten stuk strand niet ver van Rome.

Venetië werd gekozen „omdat het een neutrale stad is met een zo grote rechtszaal, dat het grote aantal journalisten, dat verwacht wordt, er een plaats in zal kunnen vinden".

Enkele kranten hadden voo de rechtszaak te houden in meinse Olympisch voetbalstad

De datum van het begin der zaak is tnog niet bepaald, ma verwacht, dat de behandeling enkele maanden zal beginnen.

De hoofdverdachte is Gi Piccioni, leider van een Jazzb zoon van de vroegere minist buitenlandse, zaken. Hij wordt beschuldigd de dood van het veroorzaakt te hebben.

Inkomen der Amerikaanse bo verminderd

Washington. — Volgens het kaanse ministerie van landbouw leden jaar het totale inkomen Amerikaanse boeren met bijna jard dollar verminderd, terwijl komens van anderen groter Een belangrijke faktor voor de dering van het landbouw-inkom een nieuwe daling van onge procent van de prijzen van land produkten. Het gemiddelde netto men van de boeren bedroeg jaar 2192 dollar.

JUNKER levert 100.000ste ri aan Amerika

Bij de Junker rijwielfabriek in doorn is het honderdduizendste de export bestemde rijwiel van band gekomen. Dit in goudkleur gevoerde rijwiel is bestemd Amerika en maakt deel uit van order van 50.000 rijwielen die maanden geleden bij deze fabriek geplaatst. Het zal direct na de per K.L.M.-vliegtuig naar New worden overgebracht, waar het etalage van het K.L.M.-kantoor tentoongesteld. In Amerika blijkt voor, onder meer bij pers en veel belangstelling te bestaan.

ERIC DE NOORMAN: Het geheim van de Drakkar

23—26 Nog steeds staat Eric roerloos, als de laatste echo's van de angstwekkende kreet zijn verstorven. Tevergeefs tracht hij vast te stellen uit welke richting het geluid gekomen is. Doch de weerkaatsing in deze duistere gewelven is zo misleidend, dat het welhaast onmogelijk is, enige richting te bepalen. Juist wil de Noorman zijn onderzoek voortzetten, als een vaag gerucht zijn oor treft. Het is een vreemd, zagend geluid dat van één bepaalde plaats schijnt te komen. Op zijn tenen sluipt Eric naderbij. In de verte schemert een flauw lichtschijnsel, en als de gang een bocht maakt, ziet Eric plotseling in het flakkerende licht van een rokerige harsfakkel een smalle stenen trap voor zich. Terzijde van de trap, zit op een klein krukje een man, en als de Noorman de roerloze, inéengedoken gestalte ziet is de oorzaak van het vreemde geluid hem duidelijk. De kerel is in slaap gevallen en snurkt zachtjes, met lange uithalen...

Een fijn glimlachje krult om Eric's lippen...... Een wapenknecht om een trap te bewaken. Wel...... wel...... Er moet dan toch wel iets aan de hand zijn, want zonder meer een trap te laten bewaken is zonderling. Het geheimzinnige van dit alles verlaat hem nu geen ogenblik meer. Zonder het minste gerucht te maken, sluipt hij langs de slapende krijger heen. En begint behoedzaam de afgesleten treden te beklimmen. Doch hij is niet ver gevorderd als het snurken plotseling ophoudt en hij de man naar de trap hoort lopen.

MEJ. HUISMAN houdt boeiende lezing over Mexico en Guatemala

Oranjestad. — Zelfs het door een der gammele stoelen zakken van Soc. Bolivariana kon onze redakteur gisteravond niet verhinderen de boeiende en prettige verteltrant van mej. F. M. Huisman, alsmede de vele prachtige kleurenslides, op hoge prijs te stellen. De heer L. Vermeulen leidde de lezing in met een kleine korrektie n.l. dat niet mej. Nel Kok de lezing had opgesteld, doch dat deze geheel het werk was van mej. Huisman. Ook werd dezelfde lezing niet gehouden voor het Hispanologisch Genootschap, maar in Utrecht voor het Spaans Genootschap „El Molino de Viento" en wel op uitnodiging van prof. van Dam.

Mej. Huisman begon met te vertellen, dat het niet in de bedoeling lag om een wetenschappelijke verhandeling ten beste te geven, maar om de aanwezigen mee te laten genieten van al het moois dat zij en haar reisgezellen in Mexico en Guatemala hebben aanschouwd. In dat opzicht is mej. Huisman volkomen geslaagd en als wij schrijven dat de verwachtingen van het dankbaar publiek verre overtroffen zijn, dan is dat niet teveel.

De opnamen waren niet alleen prachtig, ze waren ook bijzonder interessant. De reis werd gemaakt via Cuba, waar eerst enige beelden werden vertoond van een der vele monumenten, waaraan Zuid Amerika zo rijk is. Daarna werd Mexico uitgebeeld. De oude beschavingen van de Maya's en Azteken werd besproken, terwijl de lichtbeelden van de oude tempels en andere overblijfselen elkaar vlot afwisselden, dank zij de heer Vermeulen en mej. Cor Dekker die de projektor hanteerden. Een van de meest suggestieve beelden welke vertoond werden was wel de dans voor een der 15000 kerken, welke de Spanjaarden in Mexico hadden laten bouwen.

Dergelijke toneeltjes trokken, volgens spreekster, geen bijzondere aandacht, daar dit tot de bijna dagelijkse gebeurtenissen behoorde. Men voerde een dergelijke dans uit met al de betekenis daarvan, voor een ziek familielid. Uren, soms dagen lang lopen deze lieden om de kerk te bereiken waar zij deze dans willen uitvoeren.

In een der plaatsjes waren niet minder dan 360 kerken gebouwd, voor iedere dag een en de 5 overige dagen waren om feest te vieren. Spreekster ging uitvoerig in op de bouw van sommige tempels. In enkele gevallen waren er drie over elkaar gebouwd, maar altijd had de bouw een betekenis. In die tijden bestond een eeuw uit 52 jaren en aan het eind van elke eeuw veronderstelde men dat de wereld zou vergaan. Was dat niet gebeurd, dan bouwde men er weer een tempel bij of over de oude heen.

Niet alle kerken hebben de tand des tijds kunnen weerstaan, vele zijn thans ruines, anderen heeft men gerestaureerd en tot museum ingericht. Enkele kerken zijn door de revolutie in puinhopen herschapen, doch er zijn er ook bij welke dit hebben overleefd en schitterend zijn ingericht. Grote koepels belegd met bladgrond, waarvan enige prachtige lichtbeelden werden vertoond, vindt men nog steeds in dit grote land van oude beschavingen en interessante geschiedenis.

Guatemala gaf een ander beeld te zien. De oude stad, welke door een aardbeving werd verwoest, is wel opgebouwd, doch als hoofdstad had zij afgedaan. Een nieuwe stad verrees, doch altijd hield men rekening bij de bouw van gebouwen met de mogelijkheid van aardbevingen. Diverse lichtbeelden werden vertoond over een kerk waarvan slechts de toren van was blijven staan. De rest van het gebouw, alsook het gehele plaatsje werd onder de lavastroom van een naburige vulkaan geheel bedolven.

De Volks Universiteit kan wederom terugzien op een bijzonder geslaagde avond en mej. Huisman hopen velen spoedig weer te zien met een dergelijke lezing.

Ontwerp studie-toelage verordening opent nieuwe mogelijkheden

Oranjestad. — Tot dusverre was het alleen mogelijk studiebeurzen te verlenen voor studie buiten het eilandgebied Aruba. Het B.C. heeft thans een ontwerp eilandsverordening ingediend, waarbij het mogelijk wordt ook aan jongelieden, die op Aruba een opleiding volgen voor een ambt, beroep of bedrijf een toelage te verstrekken, indien de ouders of verzorgers niet in staat zijn de financiële lasten daarvoor te dragen. Het ontwerp luidt als volgt:

art. 1 a) Indien en voor zover op de begroting van het eilandgebied daarvoor gelden zijn uitgetrokken, kan het Bestuurscollege een studietoelage toekennen ter behoeve van jongelieden van beiderlei kunne, die Nederlander zijn, op Aruba geboren zijn uit Nederlandse ouders en op Aruba woonplaats hebben in de zin van het Burgerlijk Wetboek voor de Nederlandse Antillen, en op Aruba een opleiding volgen voor een ambt, beroep of bedrijf, indien deze jongelieden of hun wettelijke verzorgers niet in staat zijn de opleiding te bekostigen.

b) Het Bestuurscollege is bevoegd in bijzondere gevallen, in afwijking van het bepaalde in het vorig lid, een studietoelage als daar bedoeld toe te kennen aan jongelieden, die niet op Aruba geboren zijn, doch overigens voldoen aan de eisen, in dat lid gesteld.

Art. 2 a) De in artikel 1 bedoelde studietoelage bedraagt ten hoogste ƒ 60,— per maand.

b) Zij wordt telkenjare vóór 1 september toegekend.

Art. 3. De studietoelage, bedoeld in artikel 1, wordt ingetrokken wanneer de betrokken leerling naar het oordeel van het Bestuurscollege blijk geeft van slecht gedrag, weinig ijver of onvoldoende vorderingen.

Deze verordening zal door velen van harte worden toegejuicht, want op de A.T.S. zijn niet altijd jongens van rijke ouders. Hoewel het schoolgeld niet in verhouding is met de werkelijke kosten, worden deze door sommige ouders, toch met moeite, dikwijls nog met hulp van anderen, opgebracht.

Gedeputeerde Henriquez naar Costa Rica

Oranjestad. — Het Zesde Interamerikaanse Toeristen Congres zal in San Juan, Costa Rica gehouden worden van 12 tot 22 april. Tijdens dit congres zal een film- en foto-kontest gehouden worden door de landen, welke aan dit congres deelnemen.

Verder zullen er suggestieve voorstellen gedaan worden in verband met immigratiebepalingen, deviezen, transportregelingen e.d. Ook de hotelakkomodatie zal ter sprake worden gebracht.

De heer Oscar Henriquez, gedeputeerde o.m. voor het Arubaans Toeristen Bureau, zal zich op 16 april naar Costa Rica begeven. De mogelijkheid is niet uitgesloten, dat een of twee personen met hem mee zullen reizen.

Abattoir door B.C. bezocht

Oranjestad. — Op initiatief van de heer Porfilio Croes, o.m. gedeputeerde voor de Veterinaire Dienst, bezocht het Bestuurscollege gistermorgen het abattoir. Tot grote tevredenheid van het B.C. konstateerde men, dat er verschillende veranderingen waren aangebracht, na de komst van dr Diemont.

Hinderverordening

Oranjestad. — Door het B.C. is een ontwerp tot wijziging van de Hinderverordening ingediend. Behalve enige technische wijzigingen in deze verordening is wel de hoofdzaak, dat onder de Hinderverordening nu ook de reeds bestaande bedrijven zullen vallen.

CURACAO

Spaanse editie van „Curaçao, Eye Spot, Buy Spot"

Willemstad. — Op verzoek van de Curaçao Toeristen Commissie heeft het Netherlands West Indies Tourist Bureau in New York een Spaanse editie laten drukken van de bekende gekleurde brochure "Curaçao, Eye Spot, Buy Spot". De Engelse titel van het boekje was echter niet makkelijk in een Spaanse zegswijze te vertalen en vandaar dat de nieuwe uitgave zowel aan de voor- als aan de achterzijde de titel draagt: Curaçao, Antillas Holandesas.

Gezien het feit dat de Spaanse vertaling in de regel nogal wat langer is dan de Engelse, moest de tekst hier en daar wat worden ingekort; bovendien werden enkele zinnen, die meer speciaal betrekking hadden op de relaties tussen de Antillen en de Verenigde Staten, gewijzigd.

De Spaanse vertaling werd in overleg met de heer Bouman verzorgd door dr Louis Hernandes, wonende te New York en ten slotte aan de goedkeuring van de Curaçaose Toeristen Commissie onderworpen.

Twintigduizend exemplaren van de Spaanse uitgave zullen binnenkort naar Curaçao worden verscheept en dan beschikbaar zijn voor verspreiding onder onze Zuidelijke naburen. Het kantoor in New York heeft van de gelegenheid gebruik gemaakt tegelijk enkele honderden afdrukken te laten maken van de prespectivische kaart van Curaçao, welke in het midden van het boekje voorkomt. Het is de bedoeling deze kleurrijke kaart aan reisbureau's en onderwijsinstellingen in de Verenigde Staten uit te reiken.

NABLO-jubileum volleybal-tournooi

SITHOC wint Volleymasters

Willemstad. — Gisteravond werd in het kader van het Nablo-jubileum de semi-finale van het volleybal-tournooi gespeeld tussen Sithoc en Volleymasters op het veld van de Chinezen op Scharloo. Het is een alleszins spannende en sportieve wedstrijd geweest die ook onder goede leiding stond.

De eerste set gaf ons taai doorzettend werk te zien van Volleymasters die een 8-2 achterstand wist in te halen en daarna gelijkelijk met Sithoc de punten opvoerde tot 15-15 om vervolgens met twee mooie doelpunten de eerste game te winnen met 17-15. Dit was aanleiding voor de Sithoc-jongens om nog ernstiger de zaak aan te pakken en ze wonnen de tweede en derde set met respectievelijk 15-9 en 15-6. In de vierde set wist Sithoc alleen reeds door subliem serveren de stand makkelijk op te voeren. Volleymasters was in deze set niet op zijn best en zelfs baan serveerkansen werden niet zo goed benut. Vooral de lange en vlugge Everts zorgde bij het net voor de punten voor Sithoc. Deze jongens zijn beter op elkaar ingespeeld dan Volleymasters.

Sithoc won ook deze set met 15-5 en daardoor de wedstrijd met 3-1. Op 20 maart a.s. zal de finale gespeeld worden tussen Sithoc en Aquilas op het Bergesbad terrein op Rif. De belangstelling voor de wedstrijd van deze avond was zeer goed.

Vers van de Pers

„Giambo bieuw ta bolbe na wea"

Wij ontvingen dezer dagen een tweede uitgave van een typisch Curaçaos verhaal getiteld "Giambo bieuw ta bolbe na wea".

Dit boekje werd dertig jaar geleden geschreven door wijlen Willem Kroon, en nu op verzoek van verschillende vrienden van deze Curaçaose schrijver opnieuw uitgegeven.

Het is een verhaal van een Curaçaose familie, die een eerste prijs in de loterij van Santo Domingo wint en nu in een hogere stand wil gaan leven.

Mathilde de dochter des huizes zet haar geliefde een "doodgewone" loodgieter opzij en mikt wat "hoger", maar treft het slecht omdat deze "heer" een ongeluk-zaaier blijkt te zijn. Als alles aan het daglicht komt, keert Mathilde hem de rug toe en zoekt haar oude liefde weer op. Zo keert de oude giambo weer in de pot terug, zoals dit boek (letterlijk vertaald) heet.

Het is in de landstaal geschreven en gedrukt bij Scherpenheuvel.

ANTILLIAANSE CAHIERS DL II

Goed werk van „Stoep"-dichters in één bundel verzameld

Cahiers bieden in toekomst wellicht ook plaats voor nog niet verschenen werk

Willemstad. — Deze maand is het tweede deel van de Antilliaanse Cahiers verschenen. Het eerste deel van deze cahiers, die onder redactie staan van de heren Cola Debrot, Henk Dennert en Jules de Palm, bevatte een inleiding tot de Antilliaanse literatuur van de dichter-schrijver Cola Debrot. Deze Antilliaanse Cahiers zijn in de eerste plaats uitgegeven om te komen tot een samenbundeling van alles wat in de Antillen verschenen is en in de tweede plaats om grotere bekendheid te geven aan het in de Antillen verschenen proza en poezie.

Het Tweede Deel, dat evenals het eerste door de Bezige Bij is verzorgd en uitgegeven met medewerking van de Sticusa en het Cultureel Centrum Curaçao, bevat de dichters, die zich om het tijdschrift „De Stoep" hebben geschaard. Men herinnert zich ongetwijfeld dit tijdschrift nog, dat gedurende de oorlog werd opgericht, teneinde de Nederlandse schrijvers die buiten het door de Duitsers bezette gebied woonden — Nederlandse schrijvers in de diaspora, heet het boek van Adriaan van der Veen over deze schrijvers — in de gelegenheid te stellen te publiceren. Onder deze waren grote namen als Leo Vroman, Jan Greshof, Frits van der Molen enz. Ook van de Zuid-Afrikaan Uys Krige werden gedichten opgenomen. Maar tevens vulde dit tijdschrift „De Stoep" een leemte voor de Curaçaose jonge dichter, want direct na de oprichting treden in het Antilliaanse literaire leven Charles Corsen, Tip Marugg, Oda Blinder (de enige vrouw in dit gezelschap) en Pierre Lauffer (op kunstzinnig gebied reeds bekend). En achter de schermen, zelf publicerend onder de naam Luc. Tournier, stimuleerde Dr. Engels de jongeren op Curaçao om te schrijven en verzorgde hij de redactie van dit tijdschrift „in de diaspora".

Van deze dichters nu is een bloemlezing in de Antilliaanse Cahiers verschenen. En niet alleen is met de uitgave hiervan een belangrijke periode samengebundeld, maar tevens is het voor het eerst dat een Nederlandse uitgever op het Europese vasteland een groep Antillianen, bijeengebracht in een bundel, tussen de Nederlandse schrijvers van naam plaatst in een team van formidabelen als Vroman en Greshof en hen aan het critische Europese publiek offreert. Ik schrijf aan het Europese publiek, omdat Curaçao in het verleden in Zuid-Amerika een bekende man door zijn dichters en schrijvers als Chumaceiro, Wolfschoon, Dario Salas en Joseph Sieckman Corsen en door de uitgaven van de drukkers Bethencourt, die voor vele Zuid-Amerikaanse dichters en schrijvers het werk verzorgden. Deze naam is helaas vrijwel geheel verloren gegaan.

x x x

Het tweede deel van de Antilliaanse Cahiers is onderverdeeld in vijf hoofdstukken. Het eerste hoofdstuk, dat VOORSPEL heet, bevat de gedichten van hen die direct bij de oprichting hun werken in de „De Stoep" hebben gepubliceerd, en wel: F. J. van der Molen, Charles Corsen, J. Braamse, Uys Krige, Tip Marugg, Luc. Tournier, Marcel de Bruin, Leo Vroman, Pierre Lauffer en Cola Debrot.

In het tweede hoofdstuk valt het licht op de gedichten van Oda Blinder, onder de titelnaam: EEN HANDVOL LEEGTEN, een naam die op zeer juiste wijze het karakter van Oda Blinder's poezie weergeeft, een leegte, die ons altijd als een vreselijk ondergane ontgoocheling in het leven van de dichteres treft:

Geronnen moed
heb ik gevochten :
gezocht een
doelwit voor mijn
stollend bloed.
Ik nam in trotse
wanhoop mee
een handvol leegten
als trophee.

Tip Marugg is in het derde hoofdstuk: DOBBELSTENEN IN TEPALKA, meer de wijsgerige, die de betekenis „van dit allemaal" zoekt. In zijn gedicht „Spel" vraagt hij zich aan het eind dan ook af:

Was God met mij
toen ik stierf
of was het de wind
die mijn zorgen verwoei?

MUZIEK OP DE VISGRAAT, heet het vierde hoofdstuk dat aan Charles Corsen, sterk lyrisch, gewijd is. Ook bij Corsen treft men die merkwaardige, droevige, bijna moedeloze ondertoon, een negativisme, dat ook bij Marugg en Oda Blinder steeds de kop opsteekt. Corsen drukt het heel goed uit in zijn gedicht: DROEVE PRONK

Somber rolt mijn droeve dronk
door stomme onbegonnen wegen-
en een donker, jong, zonlicht blonk,
op bellen, in mijn borst gestegen.
Ik voel me toch zo vreemd verloren,
ik tast, vat en vind niet

Drukken deze zinnen „stomme onbegonnen wegen" en „ik tast, vat en vind niet" niet de gedachte van deze gehele groep? Zij waren de eerste in een maatschappij die hen vreemd aankeek en „gek" merkwaardig) vond. En hebben zij inderdaad getast, gevat en niet gevonden? Er heerst een merkwaardige stilte in de Antilliaanse literaire wereld, een doodse stilte, alleen onderbroken door een kreet van Pierre Lauffer met zijn bundel „Kumbu".

In het vijfde hoofdstuk „DROMEN BUITENGAATS" wordt de aandacht gevraagd voor Luc. Tournier. Buiten de vraag of men ze begrijpt of niet begrijpt hebben de gedichten van Luc Tournier een grote bekendheid op Curaçao, een teken dat ze weerklank hebben gevonden, positief of negatief. En het merkwaardige is, dat voor hen die negatief over ze heeft gedacht, deze gedichten van Luc. Tournier een stimulans en prikkel in vele gevallen is geweest.

Op onze vraag aan een van de redacteuren van de Antilliaanse Cahiers of alleen reeds verschenen werk in deze serie wordt opgenomen, antwoordde hij, dat het niet uitgesloten is dat ook nog niet verschenen werk, voor zover de ruimte dat toelaat, zal worden opgenomen.

Na de grote couturiers hebben de Parijse schoenfabrikanten hun voorjaarscreaties gepresenteerd. De mannequin toont hier een ontwerp van de Parijse ontwerper Laure uit de Rue de la Paix. De schoenen zijn tweekleurig, het toilet en de make-up van de mannequin zijn voor deze gelegenheid in dezelfde kleuren gehouden.

LANDSLOTERIJ NEDERLANDSE ANTILLEN.

De Raad van Toezicht en Advies inzake de Landsloterij roept gegadigden op voor de functie van

depothouder der Landsloterij

te SAN NICOLAAS op Aruba.

De depothouder is ingevolge artikel 30 der Landsloterijverordening 1949 belast met het ontvangen van inlagen voor de door hun tussenkomst uit te geven loten en het uitbetalen van prijzen en premiën ten bate en ten laste van de Landsloterij.

De vergoeding bedraagt f. 0.10 per uitgegeven lot, terwijl daarnaast nog een nader te bepalen vergoeding voor tegemoetkoming in de kosten van personele en materiële aard kan worden toegekend.

Gegadigden, die voor deze functie in aanmerking wensen te komen, dienen zich voor de 31ste Maart 1956 schriftelijk te wenden tot de Secretaris van de Raad p/a Gouvernements-Secretarie, Handelskade 24 te Willemstad, Curacao.

De Raad van Toezicht en Advies inzake de Landsloterij,

De Voorzitter,
A. D. JONCKHEER.
De Secretaris,
H. L. BRAAM.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Na grootse zege van Nederland op Duitsland vraagt competitie opnieuw de aandacht

Wat heeft ons Oranje-team weer een vreugde gebracht in de Nederlandse harten, met wat een trots kunnen de Nederlanders nu spreken over hun nationale elftal. Dit roept weer visioenen op uit de tijden van Bakhuys, Vente, Wels en de onvergetelijke Ajax-spil Andriessen. De tonelen, welke zich na afloop van de grote strijd te Düsseldorf afspeelden, riepen herinneringen op aan de prachtige zege van onze professionals in de legendarische wedstrijd te Parijs tegen de nationale Franse ploeg. Een dolgelukkige menigte bracht nu na afloop van deze ware titanenstrijd het Nederlandse nationale team een grootse ovatie en de spelers werden minuten en minuten lang toegejuicht en bejubeld.

Echter vraagt de competitie voor morgen weer geheel onze aandacht en om met Hoofdklasse A te beginnen, dan zien wij direct een wedstrijd in het oog springen, namelijk Fortuna'54 — Amsterdam. Te Amsterdam wonnen de Munck en zijn mannen met niet minder dan 5-0 na een vooral door Fortuna '54 schitterend gespeelde wedstrijd. Wij geloven nu ook, dat de „Zwarte Schaper" het te Geleen uiterst moeilijk zullen krijgen tegen een Fortuna'54, dat niet minder dan vier internationals telt. Echter betekent deze wedstrijd voor de Amsterdammers ook de grote krachtmeting en zij kunnen nu bewijzen, dat zij een plaats eventueel straks in de Eere-divisie waard zijn. Dan geeft Afdeling A ook nog als big-match Eindhoven-VVV. Indertijd wonnen de Venlonaren op eigen terrein met slechts 1-0, maar of dit nu wederom zal gaan gebeuren? Wij durven dit wel te betwijfelen, hoewel VVV in de internationaal Klaassens een grote troef heeft. Verder zal er veel belangstelling zijn voor de wedstrijd in het Zuiderpark te Den Haag tussen ADO en Sparta. Wij weten niet of Timmermans ernstig geblesseerd is tijdens de strijd tegen Duitsland en mocht dit het geval zijn en hij dus niet van de partij zijn, dan geven wij de Hagenaars weinig kans. EBOH—Ajax moet een Amsterdamse zege worden, in De Meer werd het onlangs 2-2. Met grote belangstelling zien wij de strijd op Woudensteijn te Rotterdam tegemoet tussen Excelsior en NAC. Indertijd te Breda wonnen de Brabanders met 2-1, echter afgaande op het door Excelsior vertoonde spel tijdens de afgelopen zondag gespeelde wedstrijd tegen Sparta, geloven wij wel, dat de ploeg uit Breda blij mag zijn met een gelijkspel.

Afdeling B brengt in Groningen een ware big-match. Daar ontvangt GVAV de grote kanshebber Rapid J.C. op bezoek, dat vorige week zulk een fraaie 2-1 zege behaalde op de leiders Elinkwijk. In september jl. werden de Groningers met wat men noemt met 4-1 ingemaakt, zodat men afgaande op deze gegevens een gemakkelijke zege voor Rapid J.C. zou kunnen voorspellen. Echter zien wij dat niet zo gemakkelijk gebeuren. Een Groningse zege of een gelijkspel zou ons heus niet zo erg verbazen. Het zo bekende stad-Textielstad-bewoners de Amsterdammers niet te onderschatten, Alkmaar heeft dat vorige week ondervonden. Feyenoord — Scheveningen/Holland Sport belooft een spannend duel te worden met een kleine Rotterdamse zege als eindresultaat. PSV kan een stapje dichter bij de Eredivisie-grens komen door een zege op EDO. Te Eindhoven was het in het begin van de competitie 5-0 voor de Philipsmensen

Sportclub Enschede met de grootmeester Abe Lenstra in de gelederen ontvangt het onderaan staande De Volewijckers op bezoek. Toch dienen de je Schiedam zal morgen wel een grote drukte hebben met de wedstrijd van favoriet SVV tegen het Tilburgse Willem II. De Tricoloren zijn in „the winning mood", getuige o.a. de mooie 2-1 zege op BVV afgelopen zondag. Hier zien wij een Tilburgse zeze.

Wij hebben de uitslagen van 29-9-1955 tussen haakjes achter de wedstrijden gezet.

A:

Stormvogels — Limburgia	(2—4)
Roda Sport — DOS	(2—5)
Fortuna '54 — Amsterdam	(5—0)
Eindhoven — VVV	(0—1)
Excelsior — NAC	(1—2)
ADO — Sparta	(1—1)
HVC — Rigtersbleek	(2—5)
EBOH — Ajax	(2—2)

B:

SVV — Willem II	(1—2)
Alkmaar — Emma	(1—1)
Sp. Enschede — De Volewijckers	(6—1)
De Graafschap — BVV	(2—4)
Feyenoord — SHS	(1—1)
EDO — PSV	(0—5)
Elinkwijk — Sittardia	(1—1)
GVAV — Rapid J.C.	(1—4)

New York. — De Amerikaanse sprinter J im Golliday, kanspaard op de 100 meter voor Melbourne, heeft een blessure opgelopen en zal enkele weken rust moeten houden voor hij zijn training kan hervatten.

Ook bidweg voor Jungschlaeger

Maastricht. — Behalve de gebedsactie die door ongeveer 15.000 schoolkinderen van de Maastrichtse r.k. lagere scholen voor het zegevieren van het recht in Indonesië wordt gevoerd, is te Maastricht ook een bidweg gehouden door de bevolking van de stad tot intentie van hun oud-stadgenoot Leon Jungschlaeger.

De bidweg werd een bidstoet van vele duizenden mannen en vrouwen uit Maastricht. Aan het hoofd van de lange stoet gingen de commissaris der koningin, dr F. Houben, en de deken der stad, mgr M. Jenneskens, vele pastoors der stad, de loco-burgemeester van Mastricht, wethouder F. Gijbels en diens collega mr A. Baeten.

In de basiliek van O.L. Vrouw heeft pastoor Van Bommel een toespraak gehouden, waarin hij ook voor de komende dagen een bijzonder gebed vroeg tot intentie van het doen geschieden van recht tegenover de oud-Maastrichtenaar Leon Jungschlaeger, om wiens lot ook Maastricht grote bezorgdheid heeft.

Bevolking in Brits Guyana

Brits Guyana. — De loop der bevolking gedurende 1955 voor Brits Guyana is nog niet geraed, doch voorlopige cijfers (Amerindians uitgezonderd) tonen aan, dat de bevolking op 31 december 1955 ongeveer 473.580 bedroeg, vergeleken bij 460.300 per ultimo 1954, een netto accre van 13.280 en een natuurlijke aanwas van 14.54 ofwel een geboorte-cijfer van 31.1 per 1000 geschatte inwoners (de cijfers voor 1954 waren 13.020, 13.814 en 30.4 (Guiana Graphic).

Ned. emigrante wilde in haar vaderland sterven

Southampton. — Gelijk enige tijd geleden was bericht, werd mevrouw Antonia Manders, een Nederlandse emigrante in Canada, door een geldinzameling van een plaatselijk blad te Sudbury, in Ontario, in staat gesteld naar Nederland terug te keren. Zij leed aan ongeneeslijke kanker en wilde in Nederland sterven. De ambulancedienst van de stad bracht het echtpaar Manders en hun anderhalf jarig zoontje (kosteloos over 2.000 km naar New York, waar mevrouw Manders dadelijk in de ziekenafdeling van de "Maasdam" werd opgenomen. Gedurende de overtocht werd dagelijks door de passagiers en de leden van de bemanning voor haar herstel gebeden. Dit echter vergeefs, want toen de "Maasdam" bij Southampton voor anker ging, is mevrouw Manders overleden. Zij zal thans in haar geboorteplaats Boekel, in Noord-Brabant, worden begraven.

Mr. BERGER overleden

Amsterdam. — In de afgelopen nacht overleed op 27-jarige leeftijd mr F. J. Berger, laatstelijk gezantschapsattaché te Montevideo, die met kerstmis een ernstig autongeluk overkwam. Hij werd direct geopereerd, maar kwam niet meer tot bewustzijn. Hij is eind februari nog altijd in bewusteloze toestand per vliegtuig naar Nederland vervoerd in gezelschap van prof. dr A. Biemond, neuroloog, en dr K. F. Bes van de Rijksgeneeskundige dienst. Op 7 maart kwam hij in Nederland aan en werd opgenomen in een ziekenhuis te Amsterdam, waar prof. Biemond hem verder behandelde. Zonder tot bewustzijn te zijn gekomen, overleed hij.

Continental Oil

Los Angeles. — The Continental Oil heeft in de afgelopen twee jaren $ 15 miljoen besteed voor de olie-exploratie in Afrika. Er worden door deze maatschappij thans twee putten geboord in Egypte terwijl een derde put zal worden aangeboord in Somalieland. Volgens rapporten van de maatschappij zou er buiten de Ver. Staten geen beter land te vinden zijn voor olieonderzoek dan Egypte.

Geschenken uit de West nu in Groningen

Groningen. — De commissaris der koningin in de provincie Groningen heeft gisteren in de stad Groningen de tentoonstelling "Geschenken uit West-Indië" in aanwezigheid van vele autoriteiten en genodigden geopend. De commissaris sprak er zijn vreugde over uit, dat H.M. de koningin had goed gevonden, dat de expositie ook naar Groningen kwam. Uit hetgeen hier is bijeengebracht, blijkt de grote binding van de West met Nederland en het koningshuis. Deze tentoonstelling manifesteert de geest van verbondenheid tussen de drie Rijksdelen, aldus de commissaris der koningin, mr W. A. Offerhaus.

Kees LUCKMAN ongeslagen floretkampioen 1955

Suffisant. — Gisteravond werd onder grote belangstelling de finale om het floret kampioenschap 1955 verschermd. Over het algemeen werd er op hoog niveau geschermd en de belangstellenden volgden deze wedstrijden dan ook met veel genoegen. Er werd op twee lopers geschermd en op beide lopers begon men fel te strijden.

Op loper I begonnen Statius Muller en J. Boutmy met een goede voorsprong op de overige schermers van deze loper. Statius Muller was deze avond zeer goed in vorm en wist ook op keurige wijze van J. Boutmy te winnen, waardoor laatstgenoemde achter hem kwam.

Op loper II waren het Luckman en Beem, die de boventoon voerden. Ook Luckman was in prima vorm, terwijl Beem deze avond ook zeer goed was. De partij Luckman - Beem was zeer spannend en aanvankelijk dacht men dat Beem een goede kans had. Luckman won tenslotte met 5-3. Ook Dr Engels kwam op deze loper naar voren. Van Beem wist hij te winnen met 5-3. Tegen Semerel verloor hij echter met 5-4.

Toen de helft der partijen verschermt waren, was de stand als volgt:

Aan de kop stonden G. Statius Muller en K. Luckman met ieder 5 gewonnen partijen. J. Boutmy volgde met 4 gewonnen partijen, waarna B. Boutmy, Beem en Dr Engels kwamen met 3 partijen. Groot, Lenderink en Semerel hadden er 2 gewonnen, Hilhorst 1 en Stepansky en Struycken hadden nog niets binnen gehaald. Er was dus al enige lijn te zien, ofschoon de meesten aan de kop nog tegen elkaar moesten schermen. Na een korte rust werden de schermers opnieuw op de lopers I en II verdeeld en werd de strijd voortgezet.

Lenderink wist er nu 2 partijen bij te winnen. Struycken, ofschoon keurig schermend, kwam ook nu niet tot een overwinning. Semerel won thans van Struycken. Deze avond hield Semerel meer afstand, doch hij kon het niet verbrengen tegen de vele cracks die meededen. B. Boutmy won van Dr Engels met 5-4, doch Szepansky en Groot verloren zowel van Luckman, Dr Engels en Beem.

Na deze ronde was de stand weer enigszins gewijzigd. Nog steeds waren ongeslagen K. Luckman en G. Statius Muller, nu gevolgd door J. Boutmy en Beem met ieder 6 gewonnen en 2 verloren partijen. Hierna kwam Dr Engels met 5 partijen en B. Boutmy met 4.

Thans werd er weer even pauze gehouden en de laatste ronde kwam aan de beurt. J. Boutmy, G. Statius Muller en Hilhorst moesten nog schermen tegen K. Luckman, Dr Engels en Beem. Op de andere loper kwamen nu uit B. Boutmy, B. Szepansky en Groot tegen C. Lenderink, V. Struycken en O. Semerel.

B. Boutmy verloor van Lenderink met 5-3. De partij tussen B. Boutmy en V. Struycken werd zeer goed verschermd. Struycken nam een goede voorsprong, doch B. Boutmy wist nog op te halen, en op het nippertje werd deze partij met 5-4 door Boutmy gewonnen.

Struycken liet zeer goed schermen zien en gedraagt zich ook sportief op de loper. De partij Lenderink - Struycken kreeg dan ook een hartelijk applaus voor de jonge Struycken, ook al verloor hij met 5-0. Van Groot wist hij prima te winnen met 5-1. Groot schermde deze avond slecht. Hij kwam er na zijn eerste twee verliespartijen niet meer in.

Op de andere loper werd er om de eerste vier plaatsen gevochten. Luckman won van J. Boutmy op overtuigende wijze met 5-1, zodat deze laatste nu gelijk stond met Beem. Deze schermers moesten nog tegen elkaar schermen en de winnaar zou dus nummer 3 worden. Deze partij verliep zeer spannend. Beide schermers waren zeer op hun hoede. J. Boutmy wist echter te winnen met 5-2, zodat hij Beem achter zich liet. Thans kwam de spannendste partij van de avond, n.l. Statius Muller — Luckman. Beiden waren tot nu toe ongeslagen en de winnaar zou kampioen zijn. Kees Luckman begon met enkele aanvallen, doch Statius Muller was paraat en wist er diverse te weren. Zijn reposties echter werden ook geweerd en, uiteindelijk nam Luckman de leiding (1-0). Hij wist deze voorsprong nog te vergroten (2-0), doch nu kwam een razendsnelle stuk van Statius Muller aan (2-1). Er werd onder doodse stilte geschermd en de belangstellenden waren van hun plaatsen gekomen, zodat de secondanten nauwelijks konden lopen. Ook de wedstrijden op de andere loper werden even gestaakt om deze belangrijke partij te kunnen volgen. Vele aanvallen en tegenaanvallen werden geprobeerd en Luckman wist de volgende vier treffer te plaatsen (3-1) Statius Muller wist nu op te halen tot 3-3 en kwam hierna voor met 4-3. De spanning steeg, diverse touche's werden geannuleerd, doch nu maakte Luckman weer gelijk. Nog één treffer en de partij zou beslist zijn. Beide schermers waren zeer fel, doch voorzichtig en na nog enige annuleringen en te korte aanvallen of repostes won Luckman deze pachtige partij met 5-4 en behaalde hiermede het kampioenschap.

Kapt. Ernste, vice-voorzitter van de N.A.A.S.B. maakte de uitslag bekend en dankte de hoofdsecondanten kromhout en Ipendoorn voor de leiding, alsmede het wedstrijdbureau, bestaande uit Mevr. Statius Muller en Mevr. Groot.

De uitslag luidt als volgt:

	gew. p.	ontv. tr.
Kampioen K. Luckman	11	
2. G. Statius Muller	10	
3. J. Boutmy	8	
4. Beem	7	35
5. C. Lenderink	7	37
6. B. Boutmy	6	41
7. Dr Engels	6	44
8. N. Hilhorst	3	47
9. T. Groot	3	50
10. O. Semerel	3	51
11. V. Struycken	1	51
12. R. Szepansky	1	53

(Ongecorrigeerd)

Weer timmerlieden naar Curacao

Paramaribo. — Maandag a.s. wordt een groep van twaalf timmerlieden uit Suriname verwacht om in dienst te treden van de bouwmaatschappij "Bohama".

GEORGE HERING naar Nederland

Paramaribo. — De Surinaamse radioverslaggever van de "Avros", de heer George Hering, vertrok deze week uit Paramaribo naar Nederland met een studiebeurs. De heer Hering, wiens sympathieke stem thans door zijn landgenoten op Curaçao gemist wordt, zal een jaar in Nederland verblijven om zich op de hoogte te stellen van het radio........ aldaar. De heer Kameron, journalist is voor de duur, dat de heer Hering afwezig is, met diens werkzaamheden belast bij de "Avros".

Mr. DE NIET gaat Suriname verlaten

Paramaribo. — Na een dienstperiode van dertig jaren in Suriname, gaat Mr M. de Niet, binnenkort Suriname verlaten. Mr. M. de Niet, kwam in 1926 in Suriname aan en werd in 1926 benoemd tot Procureur Generaal. Wie de opvolger van Mr de Niet zal zijn is voor alsnog niet bekend.

KANEELBRUG gaat verdwijnen

Paramaribo. — Besprekingen tussen het Surinaamse gouvernement en de Surinaamse Bauxietmaatschappij hebben er toe geleid, dat de "kaneelbrug" over de Pararivier nabij Paranam zal worden vervangen door twee nieuwe bruggen n.l. één voor snel verkeer en één voor voetgangers en fietsers. De Maatschappij zal de bouw van de bruggen financieren, zij blijven evenwel het eigendom van het gouvernement. De kanaalbrug werd gedurende de oorlogsjaren gebouwd en voorziet thans niet meer in een bijzondere behoefte.

Amerikaanse werven bouwen 29 grote zeeschepen

New York. — Door de bestelling van drie nieuwe tankschepen door Niarchos, is het aantal grote zeeschepen in aanbouw of bestelling bij Amerikaanse werven per 1 maart gestegen tot 29. De totale tonnage bedraagt ruim 530.000 dwt. De drie tankschepen zullen door Bethlehem Steel worden gebouwd. Een met 46.000 en de twee andere elk 32.650 dwt.

New Yorkse Beurs

New York. — Onder invloed van weekeind-overwegingen en winstnemingen was de New Yorkse effectenbeurs gistermorgen zwakker en rond het middaguur hadden koersdalingen tot één dollar de overhand. In de namiddag waren de koperfondsen vast, doch overigens had de handel weinig te betekenen. De markt sloot nauwelijks prijshoudend met fractionale dalingen overwegend. Aantal verhandelde fondsen 1.214; hoger 419; lager 545; onveranderd 250. Aandelenomzet 3.120.000; obligatie-omzet $ 4.980.000.

Amer. Tel and Tel	185 5/8
Anaconda Comp.	85 3/8
Bethlehem Steel	160 1/4
Dupont de Nemours	231 7/8
Gen. Electric	64 5/8
Gen. Motors	48 1/8
Intern. Tel and Tel	34
Kon. Petr. Mij	91 3/8
Shell Oil	78 1/4
Standard Oil of N.Y.	168 1/2
U.S. Steel	59
Canadian Pacific	36 1/4
Intern. Nickel	90 3/4

Dusseldorf. — In de 1000 kilometer race op 27 mei, de vierde wedstrijd, die meetelt voor de wereldkampioenschappen van merken sportwagens, hebben met sterke ploegen ingeschreven, Ferrari Maserati, Aston Martin, Chevrolet, Jaguar, Porsche en BMW. Er zullen o ok enkele privé-rijders starten met Maserati, Mercedes 300 SL en Borgward.

Barcelona. — De inzendingen, die zijn bekroond op de derde Spaans-Amerikaanse kunstbiennale te Barcelona, zullen volgend jaar te Madrid worden tentoongesteld.